

Angajamente în întrecerea socialistă pe 1966

MAREA VALOARE A REZERVELOR INTERNE

În cursul zilei de ieri cadre de conducere din două colective bucureștene care și-au luat angajamente în întrecerea socialistă din acest an au vorbit redactorilor noștri despre grija cu care bunii gospodari urmăresc valorificarea superioară a rezervelor interne.

La solicitarea redactorului nostru, Anton Drost, ne-a răspuns: NICULAE ANGHELA, inginer șef de producție la uzina „Autobuzul”.

„Colectivul uzinei noastre și-a propus, pe lângă îndeplinirea și depășirea principalelor indicatori de plan, să acorde o atenție sporită îmbunătățirii calității producției. În acest sens în uzină există nenumărate rezerve interne, care, valorificate, vor contribui la atingerea scopului propus. Planul de măsuri tehnico-organizatorice cuprinde 69 de puncte, care o dată cu obținerea unor economii de aproape 2.750.000 lei vor contribui la ridicarea pe o treaptă superioară a calității produselor. Dintre principalele măsuri propuse menționez ameliorarea constructivă

și tehnologică a învelișului exterior al autobuzelor, troleibuzelor și utilitatelor (folosind sudura prin rezistență și reducerea stratului de chit și introducând un nou sistem de vopsire a autovehiculelor). Alte 99 puncte vizează studiul, cercetarea și prototipul viltelor produse. Printre acestea se numără studiul utilizării în mai mare măsură a maselor plastice la profilele decorative și realizarea seriei zero a noului produs TV 41—51, o utilitate cu parametrii superiori, care se va introduce în fabricație în trimestrul patru al acestui an”.

„În urma dezbaterii sarcinilor de plan pe anul 1966 și a propunerilor făcute de muncitori, tehnicieni și ingineri — a declarat redactorul nostru Cleopatra Rădulescu, tovarășul PETRE DUMITRESCU, directorul fabricii de pielărie și încălțăminte „Pionierul” din Capitală — s-a constatat că,

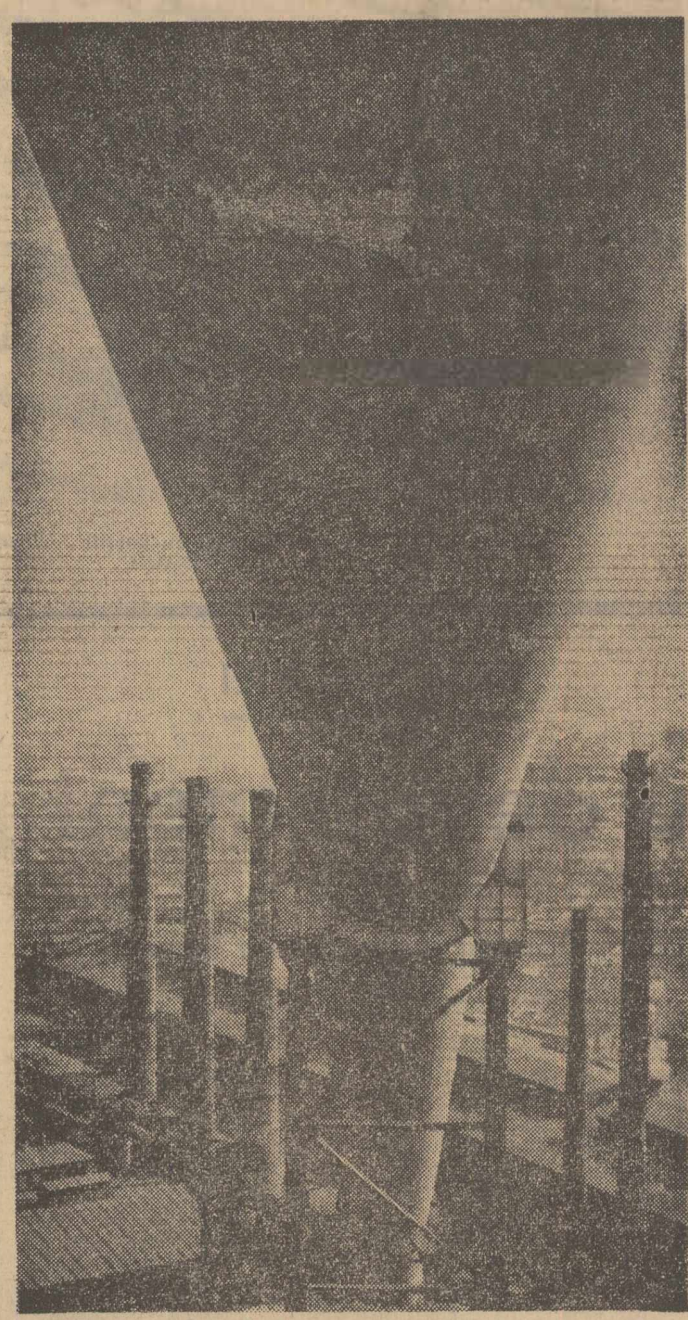
desfășurând o largă acțiune de valorificare a rezervelor interne există create condiții ca toți indicatorii tehnico-economici și angajamentele luate să fie realizate.

O expresie a acestor rezerve este planul de măsuri tehnico-organizatorice, care include 31 de obiective, a căror aplicare urmează să aducă întreprinderii o economie de 1.200.000 lei.

Principalele măsuri privesc reorganizarea și modernizarea tăbăcăriei, introducerea unor tehnologii noi (cum ar fi sistemul de vulcanizare a încălțămintei prin injecție), precum și crearea unor condiții cât mai bune de lucru.

Pentru anul în curs am prevăzut, de asemenea, înlocuirea cauciucului natural cu cel sintetic la confecționarea încălțămintei vulcanizate, ceea ce va aduce o economie anuală de peste 400.000 lei, fără a prejudicia calitatea și rezistența la purtare a produselor.

Intregul colectiv al fabricii este hotărât să dezvolte experiența anului trecut, când întreprinderea și-a onorat în bune condiții obligațiile față de comerț și deci față de cumpărătorii.

Coborînd, odată cu materia primă spre Combinatul siderurgic Reșița

Foto: GH. PARASCHIV

POPORUL ROMÂN—FĂURITORUL UNIRII

„Unirea, domnilor, eu nu recunosc nimăunui dreptul să zică că e actul său individual...; unirea e actul energic al întregii națiuni române...”

M. Kogălniceanu

Conf. univ. Dumitru Almaș

Unirea Moldovei cu Țara Românească, realizată acum 107 ani, a fost un fapt firesc, istoric obiectiv. A fost o consecință a dezvoltării de veacuri a poporului român. Deși organizat în trei state de-a lungul Evului Mediu, poporul român a viețuit, totdeauna în condițiile unei comunități de teritoriu în spațiul carpato-dunărean. A avut aceeași origine daco-romană și a folosit aceeași limbă derivată din limba latină. Aceste elemente comune au impus, de foarte multe ori, o solidaritate frățească, o strînsă legătură de luptă unită în fața primejdilor comune. Dar a trebuit să se dezvolte economia cu caracter capitalist, care cerea în mod obiectiv necesar circulația liberă a mărfurilor și a persoanelor, o piață largă și sigură, a trebuit ca sentimentul solidarității să devină conștiință națională, ca tot ce exista în Evul Mediu numai ca un instinct frățesc, ca un sentiment al solidarității și ca un vis, să se poată trăîni într-o mare și istorică realitate. A trebuit să se zămisească o conștiință națională, hrănită din realitatea economică și înobilată cu podurile culturale în grai românesc. A trebuit ca această conștiință a unității poporului să se transforme într-o mare idee politică: unirea provinciilor românești într-un singur stat.

Masele populare așteptau de la Unire împlinirea visului secular: curmarea relațiilor feudale de cruntă asuprire, cucerirea libertății și deschiderea unor posibilități pentru o viață mai bună. Creșterea jalba deputaților poștași din divanul ad-hoc exprima cel mai adînc dezideratul și concepțiile maselor despre unire: „...voim să scăpăm, să ne răscumpărăm de robia în care simțem... să nu mai fim ai nimănui, să fim numai ai țării și să avem și noi o țară...”

Intelectualitatea progresistă dorea ca prin Unire să propășească știința, cultura și arta românească, să se înscrie în răboiul istoriei universale cu aportul ei original, nou, frumos. „Să răsune în lume numele de român”, cum spunea Bolliac.

Bălescule vedea, în 1848, concomitent cu revoluția socială o „revoluție pentru unitate națională” și o „revoluție pentru independență”. Acesta era visul lui. Al lui și al revoluționarilor de la 1848. Și visul acesta era mare pentru că izvoră din realitatea istorică și din inima maselor populare. Poporul nu s-a dezamăgit după 13 septembrie 1848, cînd tunurile lui Fuad pașa au bubuit în Dealul Spirii, ci cu forțe sporite a continuat lupta revoluționară pentru unire.

Formă concretă de manifestare a conștiinței naționale, unirea a devenit problema centrală a vieții publice în cele trei provincii românești. Împrejurări dificile au făcut ca, în 1859 să se pună numai problema unirii Moldovei cu Țara Românească. Era o primă etapă. Și nu se afla încă unul din cei care, luptînd

pentru „Unirea celor două principate” să nu gîndească și să nu întîrînească ideea sacră a unirii depline, a unirii și cu Transilvania.

Au urmat zece ani de neconțință frîntă, de efervescență revoluționară și patriotică. Și, mai mult ca oricînd, în această perioadă masele populare s-au angajat direct în arena luptei pentru Unire. O luptă cu toate tendințele și forțele separatiste din interior și din afară. Unioniștii arătau sătenului că „numai unirea îi va scăpa pentru totdeauna... de ciocoii, de gîrbații, de doborîntului... și de oclac”. Și aveau dreptate: poporul a privit unirea ca pe un act revoluționar, izbăvitor din picla nedreptăților feudale, sociale, politice și naționale.

Într-un „act național” încheiat în urma unei adunări din 8 iunie 1858, locuitorii din Bacău arătau: „Venind vremea de a vorbi și noi pentru binele țării noastre și de a ne răta dorințele unui viitor mai bun, ne-am strîns acum într-un cuget și într-o gîndire, dezbătînd cu mare cumpănire asupra tuturor împrejurărilor noastre politice, toți ne-am hotărît din suflet pentru Unirea Principatelor... Dorim această unire din sufletul nostru și o întărim”.

La fel glășuiau ei dorohoișii: „Una dintre cele dintîi dorințe a tînașilor din districtul Dorohoiului, de la proprietar și pînă la cel de pe urmă locuitor român, este întrunirea Principatelor”.

„Din partea țăranilor plugari, a meseriașilor și a comercianților români, scrie unionistul Șerbanie vorbind despre entuziasma atotfără preunioștii din țară, după ce li s-a explicat programa națională, n-a fost decît un consimțămînt unanim la toată cuprinderea ei”.

Cu mare entuziasm călășăii din Ilfov au ales deputat pe țăranul Mircea Mălaeru, așa cum arăta „Jurnalul din 16 septembrie 1857 încheiat între delegații sătenilor. „Prin aclamația unanimă a fost ales Ene Cojocaru deputat săten din partea obștilor plugărești din județul Prahova. În județul Olț, stăpînul moșiei Izvoarele și administratorul județului lui erau antionioniști. Ei au înscenat un proces de plastrografie lui Constantin Tănase, învățător, fiu de călăș, adînc

(Continuare în pag. 2-a)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a tovarășului Santiago Carrillo

Simbătă 22 ianuarie 1966, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit pe tovarășul Santiago Carrillo, secretar general al Partidului Comunist din Spania.

La primire au participat tovarășii: Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., secretar la C.C. al P.C.R., Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, secretar la C.C. al P.C.R., Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R.

Cu ocazia prilej a avut loc un schimb de păreri asupra problemelor interesînd cele două țări. Discuțiile s-au desfășurat într-o atmosferă de deplină înțelegere reciprocă și cordialitate.

După convorbire, tovarășul Nicolae Ceaușescu a oferit o masă tovarășească.

Carnet extern Sprijinitorii

Puțin ar fi cei care ar îndrăzni să conteste autoritatea și competența dr. M. Chafetz în tratamentul alcoolismului, deoarece, pe lângă calitatea de conferențiar la universitatea din Harvard, o mai are și pe aceea de director al clinicii de alcoolism la Spitalul General din Boston.

Invitat la o recentă uniune a Academiei de Științe din New York, dr. Chafetz a ținut o conferință în care a lansat o idee năstrucă: copiii ar trebui să fie învățați la școală cum... să consume băuturile alcoolice. Dezvoltîndu-și teza, el arată că această materie se impune a fi predată chiar în clasele elementare, urmînd a fi continuată în școlile medii. Pentru început, el sugerează că ar fi foarte nimerit ca grupurile de copii să li se ofere lichior de vișine, amestecat cu apă, apoi dozele de alcool să crească treptat și astfel elevii vor putea să

(Continuare în pag. 6-8)

ANGAJAMENTUL COLECTIVULUI ÎNTRINDERII DE PIELĂRIE ȘI ÎNCĂLĂMÎNTE „PIONIERUL” BUCUREȘTI

Planul anual va fi depășit cu:

- 2.000.000 lei la producția globală;
- 1.890.000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 0,7 la suta la productivitatea muncii;
- 600.000 lei economii la prețul de cost;
- 400.000 lei beneficii.

În cîștigarea celei de-a 45-a aniversări a partidului, colectivul întreprinderii și-a propus ca pînă la 8 Mai să depășească prevederile cu:

- 650.000 lei la producția globală;
- 600.000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 180.000 lei economii la prețul de cost;
- 100.000 lei beneficii.

ANGAJAMENTUL COLECTIVULUI UZINEI „AUTOBUZUL” BUCUREȘTI

Colectivul uzinei se angajează să depășească principalii indicatori de plan pe anul 1966 cu:

- 1.200.000 lei la producția globală;
- 1.200.000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 0,3 la suta la productivitatea muncii;
- 1.100.000 lei la prețul de cost;
- 1.100.000 lei la beneficii;

Din care pînă la 8 Mai, sărbătorirea a 45 de ani de la crearea P.C.R.:

- 450.000 lei la producția globală;
- 400.000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 250.000 lei economii la prețul de cost;
- 300.000 lei beneficii;
- 24 tone metal fieros și 0,75 tone metal neferos economisit.

În cursul zilei de ieri și-au mai formulat angajamentele colectivele întreprinderilor:

UZINA MECANICĂ CUGIR; ÎNTRINDEREA FORESTIERĂ VISEU; PROFIL „23 AUGUST”; DIN TIRGU MUREȘ; FABRICA DE CIMENT FIENI „1 SEPTEMBRIE” SATU MARE; I.L.S. „PRODUCȚIA”-BUCUREȘTI.

Veriga de bază în organizarea muncii cooperativelor

• Cînd ani de-a rîndul lucrezi pe aceeași terenuri, le cunoști bine și obții recolte sporite • Pregătiri din timp pentru campania agricolă de primăvară

De curînd a avut loc adunarea generală a cooperativelor agricole din satul Pricaz. Aici, pe lângă alte probleme importante privind activitatea economică și organizatorică noi am discutat, pe larg, despre rolul și avantajele brigăzilor permanente de producție.

Așa cum se arată în proiectul de Statut al cooperativei agricole de producție, brigada permanentă este forma de bază în organizarea muncii. Cooperatorii din Pricaz s-au convins prin propria experiență de acest adevăr.

Cu vreo cinci ani în urmă în unitatea noastră s-au format două brigăzi de cîmp în care nu s-au făcut ulterior schimbări deosebite. Consiliul de conducere a repartizat pentru fiecare brigadă, sarcinile de plan și mijloacele necesare realizării lor. Datorită faptului că s-a menținut mai mulți ani la rînd aceeași componentă a brigăzilor, oamenii au cîștigat experiență în organizarea muncii, s-au obișnuit cu anumite rînduiri, au căutat să folosească cât mai bine terenurile și mijloacele care le-au fost repartizate pentru o perioadă mai îndelungată. Această practică

are un efect pozitiv. Anul trecut, cooperativa agricolă din Pricaz a realizat însemnate venituri bănești, și-a sporit averea obștească.

Fiecare brigadă a contribuit, într-un fel sau altul, la aceste realizări. În mod deosebit brigada nr. I condusă de tovarășul meu Ioan Maglaș s-a afirmat prin felul cum își organizează munca și cum aplică agrotehnica. Deși are unele terenuri mai puțin fertile, brigada sa a obținut cîte 28.890 kilograme sfeclă de zahăr în medie la hectar. El conduce de mulți ani brigada I-a, cunoaște bine oamenii, știe să dea la timp îndrumările practice necesare.

Ca urmare a permanentizării și aplicării corecte a agrotehnicii, producția medie de griu pe întreaga coopera-

tivă a crescut cu circa 500 kg la hectar, iar la porumb s-au realizat în medie 2.658 kilograme boabe — recolte superioare anilor precedenți.

Dar dacă în domeniul producției vegetale s-au dobîndit rezultate bune, nu ne putem declara mulțumiți cu realizările din zootehnie. Avem în proprietate obștească 402 bovine, 146 porci și peste 700 de oi. Anul trecut, mai mult de jumătate din veniturile cooperativei au provenit din creșterea animalelor.

Cu cîțiva ani în urmă s-a ajuns la o producție de peste 2.500 litri lapte pe cap de vacă furajată. Dar, contrar așteptărilor, aceeași brigadă zootehnică a obținut anul trecut o producție medie de lapte sub nivelul planificat. De ce s-a întîmplat așa? Pentru că, pe de o parte, nu s-a permanentizat oamenii în brigadă dar, mai ales, nu s-a stăruit ca ei să fie ajutați, îndrumați și stimulați la timp pentru munca lor. Iată de ce, cooperativorul Ioan Stîrc și alții, care au luat cuvîntul în adunarea generală, au criticat, pe bună dreptate, consiliul de conducere pentru că a neglijat a-

ION DRAGAN
brigadier la cooperativa agricolă de producție Pricaz, regiunea Hunedoara

(Continuare în pag. 2-a)

Foto: NICU VASILIE

NOUTĂȚILE ZILEI

- În curînd în magazine
- Expoziții românești peste hotare
- „Ciocirlia” și-a luat zborul

Și în acest an gama produselor de larg consum realizate de industria noastră chimică este în plină creștere. Dintre acestea cel mai recent livrat comerțului este lichidul antigel, folosit în perioada de iarnă împotriva înghețării apei în radiatoarele autoturismelor. În acest trimestru se vor mai livra: trusa „Micului chimist”, destinată copiilor de școală care vor să facă experiențe chimice, trei nuanțe noi de cerneală pentru stilou, re-

zervoare din materiale plastice pentru instalații sanitare, 12 modele noi de mape din P.V.C.

După ce au fost omologate, sînt introduse acum în fabricație și alte produse noi. Amintim printre acestea „Votoluxul” — un insecticid pentru insecte zburătoare, îngrășămintele-tablete pentru planșă citrice, un tip de cutie menajeră cu pedală și conținător destinate bucatăriilor, 14 modele noi de mape cu plicuri pentru corespondență.

Ieri dimineață Ansamblul „Ciocirlia” și-a luat zborul de pe Aeroportul Băneasa, pîrînd peste hotare solia cîntecului și jocului românesc. Turneul care se va desfășura la început în nu mai puțin de 40 de orașe din Statele Unite și Canada urmînd să fie continuat în Islanda, Finlanda, Suedia și Danemarca este al optulea turnee internațional pe care-l întreprinde în ani din urmă Ansamblul de cîntece și dansuri „Ciocirlia”.

Iată-l în clișeu din stînga pe membrul ansamblului, înainte de plecarea avionului.

După participarea cu o expoziție de produse finite din lemn la Tîrgul internațional de mobilă de la Köln, care se va deschide la 25 ianuarie, în prima jumătate a anului țara noastră va fi prezentă și la alte asemenea manifestări internaționale.

Asfel, întreprinderile românești de comerț exterior „Industria Export”, „Mașinexport” și „Tehnimport” vor expune o gamă variată de mașini și utilaje — instalații de foraj, mașinile pentru prelucrarea metalelor și a lemnului, tractoare, autocamioane, utilaj electrotehnice și de construcție, mașini agricole, rulmenți la tîrgurile internaționale cu caracter tehnic de la Paris, Geneva, Verona, Milano, Bruxelles și Hanovra, precum și la Tîrgul Internațional de la Tripoli, unde România va prezenta o expoziție generală de mărfuri.

La începutul lunii mai, țara noastră va deschide la Moscova o expoziție economică proprie de mărfuri diverse pe o suprafață de peste 14.000 mp. Ea va cuprinde în cea mai mare parte mașini și utilaje, precum și un sortiment de produse chimice și petrolifere, din lemn, materiale de construcție, produse ale industriei ușoare și alimentare, covoare, articole de artizanat și altele.

Întreprinderi românești de comerț exterior vor participa, de asemenea, cu o gamă bogată de produse la diferite tîrguri și expoziții specializate: de mobilă — la Londra; bunuri de consum și produse alimentare — la Frankfurt pe Main, Göteborg și Copenhaga; de carte — la Varșovia. (Agerpres).

În pag. 4-a:
MODIFICĂRI IMPORTANTE ADUSE UNOR INDICATOARE DE REGLEMENTARE A CIRCULAȚIEI

Eficacitatea cercetării, aplicativitatea ei operativă

Interviul nostru cu ing. FLORIN TĂNĂSESCU,

secretar științific al Institutului de cercetări și proiectări pentru industria electrotehnică

Mine vor începe în Capitală lucrările sesiunii științifice a Institutului de cercetări și proiectări pentru industria electrotehnică. La sesiune vor participa cercetătorii Institutului, cadre didactice din învățământul superior, specialiști, conducători de întreprinderi și instituții. În legătură cu obiectivele sesiunii ne-am adresat tov. ing. FLORIN TĂNĂSESCU, secretar științific al Institutului, care ne-a declarat următoarele:

— Acordăm o mare importanță acestei sesiuni. Referențele vor cuprinde — în linii generale — activitatea desfășurată în domeniile: mașini și aparate electrice, piese și aplicații electronice, protecții climatice și proiectări pentru industria electrotehnică. Nu trim speranța că multe dintre comunicările ce se vor prezenta în cadrul ei vor duce la discuții creatoare care să ajute la mersul ascendent al activității noastre. O parte dintre comunicări se referă la cercetări care și-au găsit aplicativitatea și astăzi se află în faza de prototip sau chiar în producția de serie a industriei noastre, dar sarcinile mari pe care ni le-a trasat Congresul al IX-lea și care ne cer să ajungem în pas cu dezvoltarea pe care a luat-o, pe plan mondial, cercetarea în domeniul electrotehnic ne obligă la o analiză exigentă a realizărilor și mai ales la îndreptarea eforturilor în direcția dezvoltării lor. În acest scop am difuzat din timp comunicările lăsând astfel participanților răgazul de a le studia și a-și putea aduce contribuția în cadrul discuțiilor.

— Institutul dvs. este și proiectant al unor întreprinderi electrotehnice. Veți discuta în sesiune și probleme legate de această activitate?

— Institutul nostru este de fapt proiectantul general pentru toate cele unități electrotehnice sau care își măresc capacitatea de producție. În cadrul sesiunii, ing. M. Homescu va susține comunicarea „Contribuția I.C.P.E. la înzestrarea ramurii cu noi unități indus-

triale și mărirea capacităților existente” iar ing. E. Toma va prezenta comunicarea „Sisteme constructive adoptate în unele proiecte pentru industria electrotehnică și tendința pentru viitor”. Urmărim o dezbateră aprofundată a soluțiilor date tocmai pentru a defini mai clar soluțiile optime de viitor.

— La Congresul al IX-lea al partidului, sectorul electrotehnic a fost criticat pentru unele rămăneri în urmă. Ce măsuri ați luat pentru eliminarea acestor rămăneri în urmă?

— Critica aspră dar întemeiată ne-a mobilizat și pe noi cercetătorii în domeniul electrotehnic, după cum a atras atenția și altor factori asupra rolului pe care trebuie să-l joace în domeniul electrotehnic cercetarea și aplicarea operativă a rezultatelor ei. Pe linia indicațiilor partidului, cercetarea științifică în Institutul nostru își axează în prezent eforturile pe principalele probleme solicitate de industrie, urmărind cu prioritate materializarea cât mai rapidă a rezultatelor cercetărilor științifice. În acest sens ne-am străduit ca planurile tematiche să fie întocmite corespunzător, după cum în rezolvarea problemelor de cercetare au fost create colective complexe de cercetători — fizicieni, matematicieni, chimiști, electroniști, biologi care abordează multilateral problemele mai complexe.

În același timp conducerea Institutului a luat măsuri pentru întărirea colaborării cu beneficiarii încă pe parcursul elaborării lucrării, astfel încât cercetătorul cunoaște utilajul fabricii în care se va aplica lucrarea sa, ca și tehnologiile specifice, după cum întreprinderea cunoaște din timp problemele pe care le va ridica noul produs, astfel încât poate lua din timp măsurile pentru a-l introduce rapid și a-l feri de o uzură morală exagerată. S-au luat de asemenea măsuri pentru întărirea sectorului de omologare a produselor electrotehnice. Trebuie să știți că la Institutul nostru se omologhează toate produsele din cadrul sectorului electrotehnic. Conducerea Institutului nostru acordă o atenție mare

documentării temeinice, întăririi colaborării cu specialiștii din țară și străinătate precum și organizării activității tinerilor cercetători în direcția obținerii titlurilor științifice.

Cu ajutorul dat de Direcția Generală Tehnică din Ministerul Construcțiilor de Mașini a fost elaborat un vast proiect de dezvoltare a Institutului care ține seama de indicațiile date de conducerea de partid și de stat.

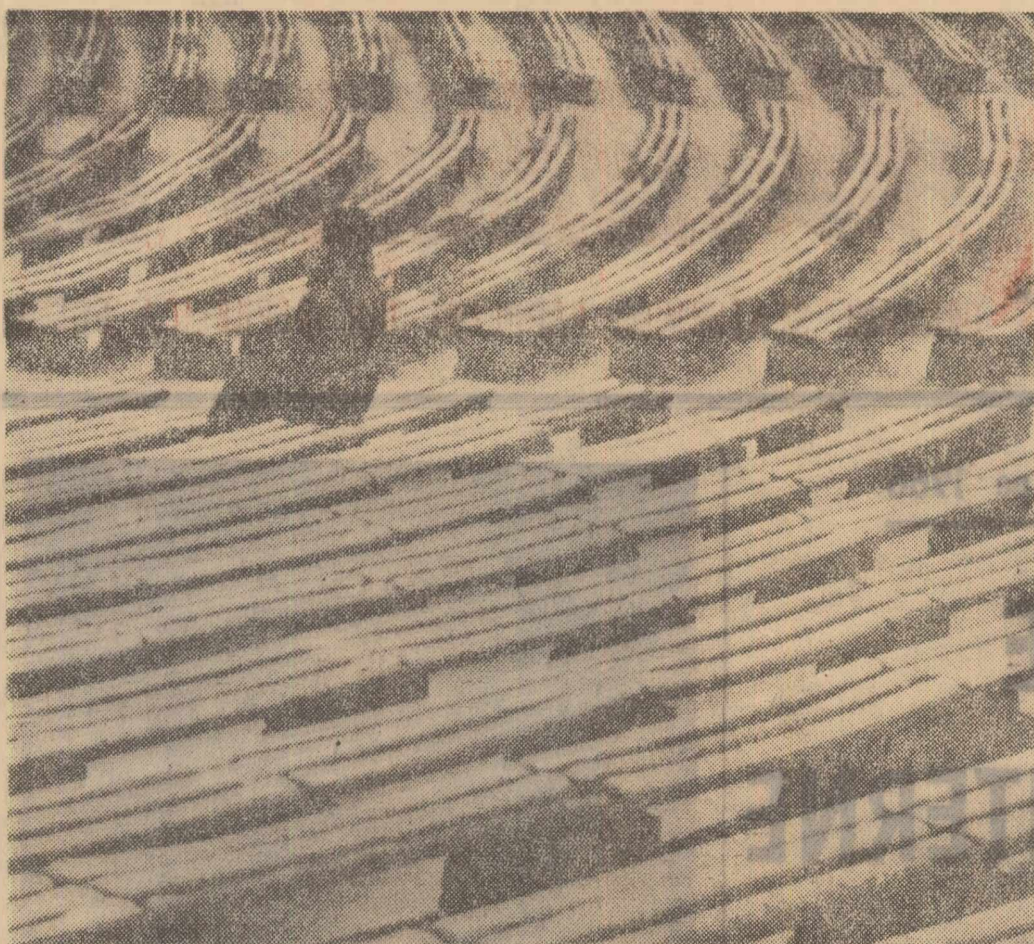
Elementul esențial care ne preocupă este tinerea pasului cu cercetarea la nivelul cel mai înalt, eficacitatea cercetării noastre, aplicativitatea operativă a rezultatelor ei.

Anul acesta, în ziua de 23 ianuarie, se împlinesc 17 ani de existență a miliției noastre populare, creată din inițiativa partidului clasei muncitoare în primii ani ai luptei pentru construirea socialismului.

Din primele zile ale existenței sale, miliția și-a câștigat dragostea și prețuirea celor ce muncesc. Organele și formațiunile de miliție, alături de întregul aparat de stat de tip socialist, și-au dovedit prin fapte deosebite față de popor și față de cauza socialismului, luptind cu fermitate pentru apărarea vieții cetățenilor, a proprietății obștești și personale, a liniștii și ordinii socialiste.

Prin grija partidului și guvernului s-a asigurat îmbunătățirea continuă a pregătirii politico-profesionale a cadrelor, astfel că în prezent marea lor majoritate are o pregătire de specialitate și juridică superioară, ceea ce ridică capacitatea de luptă și eficiența muncii de apărare a proprietății obștești și a legalității socialiste.

În luptă cu elementele infractoare sau cu câștig rindurile miliției cadre de nădejde, temeinice pregătite, pentru care metodele abile ale infractorilor nu mai constituie obstacole de neînving. În miliție s-au format lucrători disciplinați, curajoși și drepți, pentru care legea supremă este slujirea cu credință a patriei și a poporului muncitor. Nu rare au fost cazurile când cadrele de miliție —

La antrenament cu porțile închise

Foto: TOMA PIRVULESCU

ZIUA MILIȚIEI

Slujind cu devotament poporul

General maior Florea Savu

prim-locuitor

al directorului general al Direcției Generale a Miliției

pentru a apăra libertatea și proprietatea cetățenilor sau a organizațiilor obștești — nu și-au precupețit eforturile, acționând zi și noapte în condiții grele, uneori luptind cu arma în mână, iar atunci când a fost cazul au dăruit patriei viața.

Din rindurile miliției, în luptă cu elementele înrăite, au căzut eroii necunoscuți de marea masă a populației, însă, care prin acțiunile lor curajoase au stăvilit activitatea antisocială a acestora. Astfel de eroi au fost ofițerii Ghită Alexandru, Lăbuz Radu, Iuga Iancu, Puiu Dumitru și alții, care — pe ploaie sau viscol, în întunericul pădurilor, pe potecile prăpăstioase ale munților, sau în smircușurile deltei — au luptat și și-au făcut datoria până în ultima clipă a vieții.

Neuitată va rămâne în amintirea populației acțiunea curajoasă a subofițerilor Mărin Vasile, Zamfir Constantin și Rotărescu Ștefan, care în noaptea de 21 ianuarie 1965 au luptat timp de 10 ore cu apele revărsate ale râului Verbișul, în care fusese tirată de toronți o autobasculantă, împreună cu încărcătura și cu doi cetățeni rămași izolați în mijlocul valurilor. Cei trei subofițeri, fără să țină seama

de frigul pătrunzător, de buseni și bolovanii care se rostogoleau în apele învolburate ale râului, au făcut totul pentru a salva viețile primejdiiște ale celor doi cetățeni.

Un alt exemplu de înaltă înaltă morală, de grijă altruistă față de viețile celor în primejdie, îl constituie subofiterul Macovei Ioan, care în noaptea de 5 ianuarie 1966 — în timp ce viscolul năpraznic învăluise cu manta sa de gheață un număr de 15 autocamioane și turisme pe soseaua Urechești-Adjud —

luptind cu viscolul și cu nămeții de zăpadă a reușit să ajungă la cei înzăpeziiți. Acționând cu pricepere, el a reușit să salveze cele 24 de persoane înzăpezite și să le transporte în satul apropiat. Dar cu această înimosul subofiter nu și-a considerat misiunea încheiată. Cu gândul la copii și la femeile care înghețaseră, el a plecat din casă în casă pentru a găsi fiecare din cei înzăpeziiți un loc cald, unde să poată aștepta în siguranță potolirea viscolului.

Astfel de exemple de curaj, bărbăție, abnegație și patriotism, s-au remarcat în activitatea multor ofițeri și subofițeri de miliție, care — prin munca lor hotărâtă, prin pricepere și devotament netâr-

murit, au reușit să descopere numeroși infractori care au atentat la proprietatea obștească sau personală a cetățenilor.

Cadrele de miliție, educate de partid, manifestă multă grijă pentru rezolvarea cererilor și reclamațiilor ce li se înalță, au o atitudine plină de respect și înțelegere față de cetățeni, se preocupă în măsură din ce în ce mai mare de atragerea pe drumul muncii cinstite a celor care au săvârșit încălcări ale normelor de conviețuire și comportare în societate. Ca urmare, organele de miliție au primit și primesc un sprijin prețios din partea oamenilor muncii, care înțeleg că apărarea legalității socialiste este o sarcină a întregului popor.

Legătura și colaborarea cu masele de oameni ai muncii, ce crește zi de zi, este un izvor nesecat de succese în combaterea manifestărilor negative, o sarcină din cele mai importante pentru fiecare ofițer și subofiter de miliție.

Avind ca îndreptar sarcinile ce decurg din documentele Congresului al IX-lea al P.C.R., cadrele de miliție — în frunte cu comuniștii — sint ferm hotărâte ca, împlinind cu pricepere cunoștințele politice și profesionale, să nu precupească nici un efort în lupta pentru apărarea proprietății socialiste și a ordinii și liniștii necesare pentru ducerea la îndeplinire a mărețelor sarcini de dezvoltare a construcției socialismului.

MEMENTO

DUMINICĂ

23

IANUARIE

1966

Soarele răsare la 7 h 44
Soarele apune la 17 h 12
— 23 + 342

teatre

Profesorul de franceză (spectacol prezentat de Teatrul satiric muzical „Constantin Tănăsescu”): Sala Palatului (15.37.22), ora 19.30; Rădăuș din aer, ora 11 și Romeo și Julieta, ora 19.30; Teatrul de operă și balet (18.48.20): Prințesa Circului, ora 10.30 și Vinzătorul de pășuni, ora 10.30; Teatrul de operă (14.00.11): Cură Voda, ora 10, Insu-te mărșălie, ora 15 și Doamna lui Eremia, ora 19.30; Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Comedia (14.71.71): Patima de sub ulm, ora 10, Înținire cu inferul, ora 15 și Teatrul lui Justinian, ora 19.30; Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Studio (15.15.53): Trolus și Cezida, ora 15.30, Rinocerii, ora 10.30 și Șeful sectorului suflute, ora 20; Teatrul de comedie (16.54.00): Drăgă minciunoșle, ora 10, Clipe de viață, ora 15 și Nimic nu se pierde, dragul meu, ora 19.30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, sala din b-dul Schitu-Măgureanu (14.60.00): Intrări și Iubire, ora 10, Săptămîna Măică Blăjului, ora 15, Fii cumințe, Cristofo, ora 19.30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, sala Studio (12.74.50): Opt femei, ora 10.30, Hipnoza, ora 18 și Sonet pentru o răpășă, ora 20; Teatrul „C. I. Văduța” (15.93.02): Jocul lelelor, Teatrul Mic (14.70.81), ora 19.30; Iubesc pe al 7-lea; Teatrul „Barbu Delavrancea” (12.04.23), ora 20; Fîr de aur; Teatrul evreiesc de stat (21.30.71), ora 20; Bășutul și vinul, ora 11 și Amarul, ora 17; Teatrul „Tăndărică” sala din str. Academiei (15.87.37): Doctorul Amădoare, ora 11 și Eu și marea moară, ora 20.30; Teatrul „Tăndărică” sala din Calea Victoriei: Revista dragostei; Teatrul „C. Tănăsescu”, sala Savoy (15.56.78), ora 11 și ora 20; Cu muzica e de glumit; Teatrul „C. Tănăsescu”, sala Victoria (15.04.19), ora 20; Bal mascat și acrobat; Clujul de Stat (11.01.20), ora 16 și ora 19.30.

cinematografe

Visita: Patria (11.86.25), orele 9.30 — 12.15, 14.15 — 16.30, 18.45 — 20.15; Duminică la ora 6: Victoria (16.28.79), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; Flamura (23.07.40), orele 10 — 12 — 14 — 16.15 — 20.30; Excelsior (18.10.86), orele 10 — 12 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.30; Proceasul de la Nürnberg, Republica (11.03.72), orele 9.30 — 11 — 16.45 — 20.15; Argeș în Stanislav: București (15.81.54), orele 9.15 — 11.30 — 13.45 — 16.30 — 18.45 — 21; Giulești (17.55.46), orele 12 — 14.30 — 16.30 — 18.30 — 20.30; Gloria (Aleea I.O.R. nr. 9), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; Tomis (21.49.46), orele 9.30 — 11.30 — 13.30 — 16 — 18.15 — 20.30; Miorita (14.27.14), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Invatatorul din Vigevano: Lucașfăur (18.87.67), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Feroviar (16.22.73), orele 9 — 11.15 — 13.45 — 16.15 — 18.45 — 21; Ultimul miliardar: Capitol (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.30 — 18.45 — 21; Grivița (17.08.58), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Înfrățirea între poare (17.31.64), orele 11.30 — 13.45 — 15.45 — 18 — 20.15; Femeia în halat: Festival (15.63.84), orele 10 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Modern (23.71.01), orele 10 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Trei surori: Central (14.12.24), orele 10 — 12.15 — 15 — 17.30 — 20; Melodia (12.06.88), orele 10 — 12.30 — 15.30 — 18 — 20.30; Călfău negră: Lumina (16.23.35), orele 9.45 — 11.45 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Aurora (35.04.66), orele 10 — 12 — 14 — 16.30 — 18.30 — 20.30; Camera albă: Union (13.49.04), orele 11.15 — 13.30 — 18 — 20.30; Unirea (17.10.21), orele 11 — 16 — 18.15 — 20.30; Dincolo de bariera: Donna (10.53.38), orele 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30 și Program pentru copii: ora 10 — 11.15 — 12.30 Popular (35.15.17), orele 11.30 — 16.15 — 20.30; Colina. Buzesti (15.62.79), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30 — 20; Copii îndrăzneți: Cotroceni (15.82.56), orele 10.30 — 16 — 18.15 — 20.30; Tatai soldații: Dacia (16.28.10), orele 9 — 11.15 în continuare, 17 — 19 — 21; Arta (21.31.86), orele 10 — 12.15 — 15.30 — 17.45 — 20; Fata lui Bubei Bucegi (17.05.47), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.30; Lira (31.71.71), orele 15.30 — 16 — 18 — 20.30; Îndrăzneții Pardaillan: Cîrșagi (17.38.81), orele 15.45 — 18 — 20; Oamenii și drapelul: Cosmos (35.19.15), orele 16 — 19; Muncile lui Hercule: Flacăra (21.35.40), orele 10 — 15.30 — 17.45 — 20; Volga (11.01.26), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; 800 de leghe pe Amazoane: Vitan (21.39.82), orele 15 — 17 — 19 — 21; De-aș fi... Harap Alb: Muncă (21.50.97), orele 10.30 — 15.30 — 18.30 — 20.30; Expresul Paris: München: Moșilor (12.52.93),

orele 11 — 15 — 17 — 19 — 21; Progresul (23.94.10), orele 11.30 — 15.30 — 18 — 20.15; Amintiri din copilărie: Vinturii (11.48.03), orele 15 — 17 — 19 — 21; În compania lui Max Linder: Colentina (35.02.08), orele 14 — 16 — 18 — 20; Rahova (23.81.00), orele 10.30 — 15 — 18.15 — 20.30; Credeți-mă oameni: Florica (12.28.30), orele 10.30 — 13 — 16 — 18.15 — 20.30; Sasa: Drumul sărli (31.28.13), orele 16 — 18 — 20; Ultima cavalcadă spre Santa Cruz: Pacea (31.32.52), orele 11 — 16 — 18 — 20; Ferentari (23.17.50), orele 12.15 — 16 — 18 — 20; Program de filme documentare: Timpuiri Noi (15.61.10), orele 10 — 21 în continuare. Bătălia pentru apa grea: Cinea-mateca la ora 9 și Program special pentru copii și tineret: la ora 10.45.

radio

LUNI 24 IANUARIE 1966

PROGRAMUL I: 5.06: Ilustrate muzicale; 5.30: Gimnastica; 5.40: Marșuri sportive; 6.00: Sport; 6.10: Perpetuum mobile și Rondo na Rodica Sulu; 6.15: Pentru sale; 6.22: Muzică populară; 6.45: Salut voios de pionier; 7.00: Radiojurnal; 7.15: Muzică de estradă; 7.30: Cîntece populare; 8.00: Uverturi la opere; 8.30: Melodia pieriată; 9.30: Statul medicului; 9.35: Sonata concertantă pentru clarinet și pian de Alfred Mendelssohn; 10.00: Știri; 10.05: Album folcloric; 10.30: Unirea și scriitorii aceluși timp de Valeriu Ripeanu; 11.00: Orchestra simfonica a Filarmonicii de stat „George Dima” din Brașov; 11.32: Muzică ușoară; 11.45: Cîntăreții plaiurilor noastre; 12.00: Știri; 12.10: Opere inspirate din istoria Moldovei și a Munteniei; 12.35: Muzică populară; 14: Știri; 14.00: Muzică ușoară; 15.00: Văreșii muzicale; 16.00: Radiojurnal; 16.20: Concert simfonic; 16.35: rarmecul valsului; 17.15: „Hai să dam mină cu mină”; 17.45: Arii din operele românești; 18.00: Știri; 18.05: în jurul globului; 18.13: Muzică ușoară; 18.30: Rîmniștele cîntărilor; 18.50: Cîntece născute în anii de luptă pentru Unire; 19.20: Sport; 19.30: Muzică ușoară; 19.55: Melodia zilei; 20.00: Radiogazeta; 20.20: Muzică ușoară; 20.35: „Hora Unirii”; 20.45: Recunoștințe interpreti; 21.15: Cine vrea, câștigă; 22.00: Radiojurnal; 22.1: Muzică de estradă; 22.45: Mari lucrări vocal-simfonice; 23.30: Melodii.

PROGRAMUL II: 7.30: Radiojurnal; 7.50: Muzică de estradă; 8.15: Jocuri populare; 8.30: Arii și duete din opere „Pescușorul de perle” de Bizet; 9.00: Știri; 9.05: Muzică vocală și instrumentală; 9.25: Melodii populare; 9.45: Muzică ușoară; 10.10: Cu scrisorile în față; 10.25: Un compozitor român din epoca Unirii — Alexandru Flechtenmacher; 11.00: Știri; 11.07: Muzică ușoară; 11.30: Cîntăcile sonetelor pentru pian de Beethoven interpretate de Arthur Schnabel; 12.05: Cîntece; 12.20: Muzică ușoară; 12.45: Piese de fată; 13.00: Știri; 13.05: Concert de pian; 14.00: Muzică populară; 14.30: Muzică ușoară; 15.00: Știri; 15.10: Uverturi simfonice; 15.30: Pagini din opere; 16.00: Muzică populară; 16.30: Vreau să știu; 17.00: Radiojurnal; 17.20: Arii din opere; 17.30: Miniaturi de estradă; 17.40: Statul medicului; 17.45: Orchestra Xavier Cugat; 18.00: Poetii lui mi muzica; 18.20: Limba noastră; 19.00: Știri; 19.03: Muzică ușoară; 19.30: Amfiteatrul literar; 19.50: Piese pentru pian de Tiberiu Brediceanu; 20.00: Cîntăcile din Dacia; 20.20: Teatrul la microfon; „Memorie din cronică Unirii”; de Mircea Stănescu; 21.50: Radiojurnal; 22.00: Arta violonistei a lui George Enescu; 22.40: Moment poetic; 22.50: Muzică ușoară; 23.00: Știri; 23.07: Melodii; 23.30: Simfonia I în mi minor de Dimitrie Cucliu; 0.08: Muzică ușoară; 0.52: Știri.

PROGRAMUL III: 18.07: Fragmente din opera „Mireille” de Gounod; 19.00: Simfonia a III-a în Do de Nicolae Băuciu; 19.45: Sonate; 21.04: Festivalul „Jocurile de vară” de la Dubrovnik 1965; 21.30: Radiojurnal; 21.45: Concert simfonic.

televiziune

8.50: Gimnastica de Inviorare la domiciliu; 9: Retete gospodine; 9.30: Emisiune pentru copii și tineretul școlar (Televiziunea pionierilor. Memorie caselor — Calistrat Hogas. Telerebuc școlar); 11: Emisiune pentru sate, la 19: Transmisiune de la Deventer — Olanda (Aspecte de la campionatul european de patină vitează); 19: Jurnalul televiziunii (I); 19.15: Aventurile lui Robin Hood; 19.45: „Tot mai sus” — Alpinisti (reportaj filmat); 20: Seară de teatru „Povestea Unirii” piesă de Tudor Sotomaru (interpretează colectivul Teatrului Național „Vasile Alecsandru” din Iași). În pauze — filme de scurt metraj; în lăchierile Jurnalul televiziunii (II). Telesport.

cum va fi vremea

Pentru zilele de 24, 25 și 26 ianuarie se anunță următorul timp probabil: Vremea în încălzire ușoară, începând din vestul țării. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații temporare, la început sub formă de ninsoare, apoi și sub formă de lapoviță și ploaie. Vîntul va sufla potrivit, predominant din sectorul vestic. Minimele vor fi cuprinse între minus 8 și plus 2 grade, mai coborîte la început, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade. Local, ceață.

Poporul român, făuritorul Unirii

cunoșcător al durerilor țărăniști. Procesul urmărea să-l facă pe acest dascăl înalt a fi ales deputat în divanul ad-hoc. Dar țărani au venit în masă la judecătoria și au depus mărturie pentru Constantin Tănăsescu, scoțindu-l de sub acuzarea născocită de antiunioniști.

Separatiștii căutau prin toate mijloacele să stăvilească elanul patriotic și revoluționar în favoarea Unirii. Și, în-deosebi, s-au năpustit asupra Moldovei: arestări, suprimări de gazete, omiterea alegătorilor de pe liste și multe, multe altele.

Toate acestea au constituit arsenalul unei tactici. O tactică pe care numai poporul a doborât-o.

Tot „zelul antiunionist” al căimacamului Voghilde, zel inspirat de marea boierime și de guvernul sultanului, toate amenințările separatiștilor, n-au abătut poporul din drumul Unirii. Într-un raport despre starea de spirit a locuitorilor în timpul alegerilor pentru divanul ad-hoc din Roman, bunăoară, se semnalează „presinua din partea cîrmuirii li înfăteșe încă mai tare în dorința și voința lor de Unire”. Băcăoani, în entuziasmul lor unionist, aflînd că antiunioniștii „Buroh” și Istrați încercînd să constituie „un comitet de neunire”, au fost fugăriți de acolo.”

Cu un întreg sistem de teroare și arsenal de intimidări

dare a avut poporul de luptat în ajunul marelui act din 24 ianuarie 1859. Așa că nu este de mirare de ce la 5 sau la 24 ianuarie 1859 „toată capitala era în picioare”, din Filaret în Băneasa, plus mîile de țărani din împrejurimi, să împună „Cuza și Unirea”. Să strige împotriva tiraniei și să slăvească libertatea. Vasile Boerescu declara sub presiunea valurilor de demonstrații din jurul adunării electivă: „Dar a ne uni asupra principului Unirii este a ne uni și asupra persoanei ce reprezintă acest principiu. Astă persoană este Alexandru I. Cuza, domnul Moldovei: Să ne unim... asupra acestui nume și posterității ne va binecuvînta, țara ne va întinde minile și conștiința noastră va fi împacată că ne-am îndeplinit o datorie sfîntă.”

Entuziasmul popular la vestea dublei alegeri a lui Cuza li constată toată presa și toți memorialiștii vremii. „Faptul este atât de mare — scria corespondentul transilvănean al „Poli pentru minte, inimă și literatură”, bucuria atât de mare încît pana tremură în mina mea și o las”.

Asadar, în politica vexațiilor, a ilegalităților, a amenințărilor și abuzurilor, uni-re-a s-a înfăptuit.

Alegerea din 24 ianuarie 1859 sugera criticului literar

și ziaristului francez Saint-Marc-Girardin următoarele reflecții: „Trebuie să recunoaștem că această dublă alegere constituie un mare pas înainte către unirea completă a Principatelor Unite. Este mai ales un protest răsunător împotriva dezunirii, este o dovadă solemnă a perseverenței românilor în dorința lor națională...”

În ce mă privește, nu am curajul de a-l blama pentru acest act de spontaneitate și independență.”

De bună seamă „statul major al revoluției” din 1848, întors din exil, a avut un important rol propagandistic și organizatoric în folosul Unirii. Dar niciunul din mînușchii de revoluționari n-ar fi putut înfringe noianul de adversități, fără lupta maselor populare insuficient de drepte cauzei pentru care luptau.

Unirea s-a realizat ca o consecință firească a unui lupte, anevoios, frământat și adesea tragic proces istoric. Un proces care, însă, ca orice proces istoric, n-a venit de la sine. A fost rezultatul necuprinsului efort economic, politic, cultural. Și acest efort a cuprins muncă, dirigenția și lupta întregului popor român de-a lungul secolelor.

Actul „spontan” și „independent” de care vorbea

Saint-Marc-Girardin a fost creația îndelungă, grele și eroice lupte duse de un popor întreg, înfrățit în revoluția pentru Unire.

Unirea din 1859, poporul a făcut-o. Și ce face poporul poartă pecetea veșniciei. Cei care au preluat conducerea României unite în 1859, și Cuza și Kogălniceanu și Alecsandri și Bolintineanu erau oameni de la 1848. A-cesta a obligat, în plus, trecerea la reforme în spiritul celor solicitate de masele luptătoare pentru unire și progres.

Dar aceste reforme au fost abia schitate. Forțe ale reacției l-au îndepărtat pe Cuza Vodă, după șapte ani de domnie.

Poporul dezamăgit n-a pierdut nădejde. A continuat lupta, cu istoria lui răbdare și încredere în ziua de mîine. A cucerit independența, jertfindu-se pe cîmpurile de bătălie ale lui 1877. A desăvîrșit unirea, prin intrarea și a Transilvaniei în „Hora Unirii”

Și, apoi, pe treapta cea nouă și înaltă, călăuzit de Partidul Comunist Român, la 23 August 1944 a cucerit victoria împotriva reacției și a fascismului, devenind în sfîrșit stăpîn deplin pe soarta sa, cu adevărat liber, independent și suveran, făuritor conștient al viitorului său.

Unirea din 1859 este un moment luminos, în șirul de momente mari și luminoase care au dus la realitatea istorică marea de astăzi: Republica Socialistă România. În Republica Socialistă România poporul, uni și călăuzit de partid, privește evenimentele mari ale trecutului și impresiunile realizării de azi ca pe un temel solid, de nezdărnicnat, ca o chează sigură a tot ce va crea în viitor pentru viața sa luminoasă.

Dacă atenția consiliului de

cest sector. Animalele n-au fost furate diferențiat, după producție, la vite n-au existat norme de creștere în greutate etc. Foarte puțin s-a ocupat consiliul de conducere de introducerea sistemului de retribuție suplimentară a îngrijitorilor, în raport de producția obținută peste plan. Pe de altă parte, în unele perioade ale anului s-a resimțit lipsa de furaje, datorită faptului că nu s-au luat suficiente măsuri pentru dezvoltarea și gospodărirea bazelor furajare.

Așa cum s-a arătat în adunarea generală, noi avem posibilități să obținem rezultate mult mai bune în zootehnie. În anul 1966 vom mări numărul de vaci și juninci gestante la 194, ele urmînd să reprezinte aproape jumătate din numărul total de bovine. Pentru asigurarea bazei furajare vom dezvolta producția de trifoliene, se vor întreprinde acțiuni organizate

107 ANI DE LA UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE

Alexandru Ioan Cuza, personalitate de seamă a Unirii

Solulnd la 5 ianuarie 1859 alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei, Mihail Kogălniceanu, unul din cei mai reprezentativi unioniste, afirma că prin această alegere „s-a reînălțat însăși naționalitatea română”. Peste câteva zile, la 29 ianuarie, vestindu-i alegerea și ca domn al Țării Românești, alegere prin care s-au pus bazele politice ale unirii, C. A. Rosetti vorbea în același sens: „Românii muntelui au încoronat în Măria Ta nu un individ, ci marile principii de viață ale naționalității noastre”.

Legăturile aleseului de la 5 și 24 ianuarie 1859 cu unioniștii muntelui datează din perioada studiilor sale de la Paris, din anii 1831—1835. Întors în țară, e numit judecător la Galați, iar în primăvara anului 1848 participă intens la manifestările revoluționare de la Iași.

Sub domnia lui Grigore Ghica este numit pîrcălab (prefect) la Galați, funcțiu-

ne în care îl găsește cămăcămă lui Văgăre. Lupta acestuia împotriva mișcării unioniste și măsurile luate pentru falsificarea alegerilor Divanului ad-hoc îl indignează aduc pe Al. I. Cuza și îl determină la 6 iulie 1857 să demisioneze. Demisia lui a jucat un rol decisiv în anularea alegerilor falsificate din Moldova și a hotărîrii luate de marile puteri pentru a se efectua la 28 septembrie 1857 noi alegeri. Ales deputat de Galați, în Divanul de la Iași el sprijină cu toată energia ideea unirii, ca și propunerile pentru desființarea privilegiilor boierilor. La 5 și 24 ianuarie 1859, Alexandru Ioan Cuza este ales domn al ambelor Principate, el fiind, după aprecierea istoricului Xenopol, „omul cel mai potrivit pentru perioada de dezvoltare în care intra atunci poporul român”.

După înălțarea sa la alegere, Al. I. Cuza a dus o energică luptă pentru a obține recunoașterea sa ca domn al ambelor principate și, în le-

gătură cu aceasta, recunoașterea definitivă a Unirii ca un fapt împlinit și proclamarea noului stat sub numele de România.

O luptă înverșunată a dus Alexandru Ioan Cuza pentru unificarea administrativă a țării, pentru introducerea legislației unice și pentru realizarea reformelor sociale care, urmînd linia revendițiilor revoluționare de la 1848 și programul politic al unioniștilor, trebuiau să stea la baza finărilor stat român.

Constănd, după doi ani de sterile lupte parlamentare, că partidul conservator, în rîndurile căruia se grupaseră principalele elemente ale marilor moșierimi, se împotrivesc reformei agrare proiectată de M. Kogălniceanu, Cuza n-a șovăit la 2/14 mai 1864 să dizolve printr-o lovitură de stat parlamentul reacționar și să facă din nou apel la popor pentru ca astfel cu sprijinul lui, să introducă unele reforme, printre care legea rurală prin care se pune-

capăt șerbiei. Deși legea rurală nu s-a aplicat în întregime, totuși ea a însemnat un pas înainte pe calea emancipării țărănimii.

În lupta pentru legiferarea și aplicarea reformelor rolul lui Cuza, ajutat de M. Kogălniceanu, a fost hotărîtor, voința sa sprijinită de masele populare dovedindu-se mai puternică decît opoziția și amenințările marilor boierimi, care va organiza apoi împotriva domnitorului monstruoasă coaliție burghezo-moșierească.

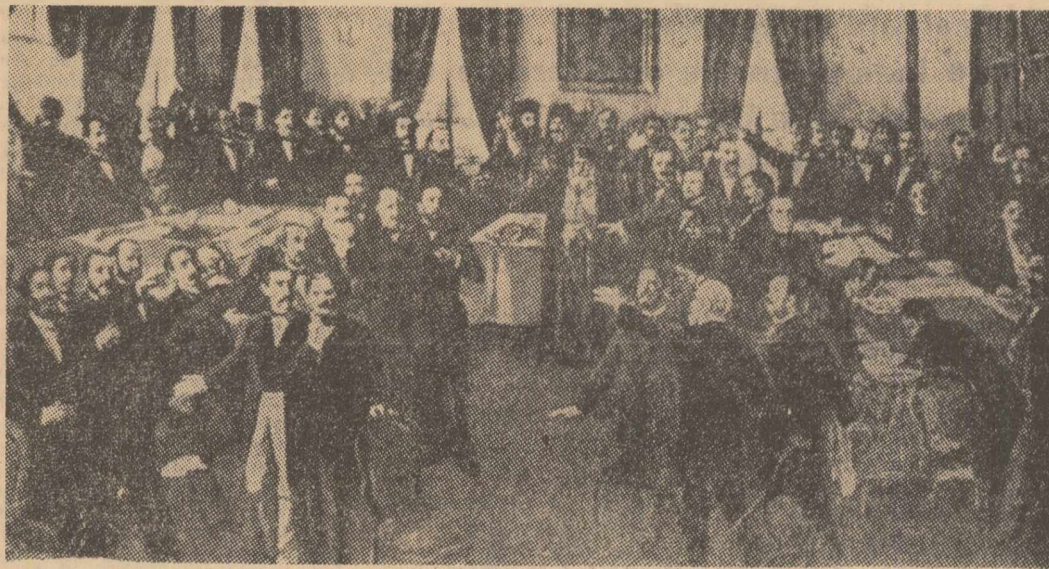
Cu aceeași hotărîre au luptat domnitorul și sfînicii săi pentru organizarea învățămîntului, pentru înființarea unor importante așezăminte științifice și culturale. În mesajul adresat Camerei moldovene la 1859, Cuza preciza că școlile înființate în perioada anterioară nu au realizat „speranțele națiunii”. În același mesaj, Cuza arăta că starea României și viitorul ei cer

număldet înființarea unor facultăți de științe economice și administrative, de agronomie, industrie și comerț.

Legea învățămîntului primar gratuit și obligatoriu introdusă în timpul domniei lui Cuza (24 noiembrie 1864) a răspuns unei necesități impuse de dezvoltarea politică și economică a poporului român. Din aceeași necesitate s-au înființat și cele două universități de la Iași (1860) și București (1864), care prin oamenii de știință români — moldoveni, munteni și transilvăneni — au dat culturii românești un mare și fecund avînt.

La sfîrșitul unei domnii foarte scurte, Alexandru Ioan Cuza lăsa posterității prin realizările guvernării sale amintirea unui patriot înflăcărat, a unei personalități de seamă din istoria țării noastre.

VASILE NETEA

TH. AMAN

Proclamația Unirii

IAȘI, 1859 La terminarea votării, o singură abținere...

N. GANE

La o întrunire care a avut loc în sala de 3 ianuarie 1859 la Elefant, așa era supranumit cabinetul de istorie naturală din Iași, unde Leon Ghica și Dimitrie Ralet ocupau un apartament, s-a făcut o încercare de alegere, pentru a se vedea cine va intra majoritatea absolută a voturilor, cu hotărîrea luată de mai înainte ca minoritatea să se supună majorității.

Imediat se încheie un proces-verbal de rezultatul acestei alegeri, pe care îl încălță toți deputații prezenți, cu angajament solemn ca în ziua de alegere, fixată pentru 5 ianuarie, să voteze toți pentru Alecu Cuza, așa că înălțarea lui la scaunul domniei era acum asigurată. De notat că Alecu Cuza, care nu se gădea la una ca aceasta, nici a fost de față la operațiunile acestei alegeri pregătitoare. El dormea liniștit în apartamentul său din casele răposatului meu socru Pavel Stoianovici, cînd i se aduse marea veste.

Pe soția lui, doamna Elena Cuza, o răpădă răcșimile, iar el rămase ulmit, pînă du-l-se că face un vis. Într-adevăr, era un vis, și cel mai frumos ce poate un om să-l facă în viața lui: să se culce ca simplu cetățean și să se deștepte domn. Dar împreună cu el, întreg poporul făcea un vis că întâiași dată, după sute de ani, el reîntra în drepturile sale de a-și alege domn din libera sa voință. Lumea aștepta deci cu frigurile nerăbdăriei ziua de 5 ianuarie, spre a-și vedea realizată cea mai scumpă dorință.

În ziua de 5 ianuarie 1859, zi frumoasă cu soare, tot orașul era în picioare încă de dimineață. Fiecare simțea că în acea zi are să se petreacă un fapt mare, care va lăsa

urme adînci în istoria țării noastre.

La ora 11 dimineața, unchiul meu Alecu Grigoriu-Vădescu, care era secretar la biroul adunării, mă introduce într-una din tribunele publice ale Camerei electivă. Rînd pe rînd veneau deputații. Alecu Cuza, viitorul domn, palid de emoție, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Manolache Costache Epureanu, Costache Hurmuzache, într-un cuvînt toți apleși cari făceau parte din Camera electivă. Mai multe zeci de mii de oameni împleau tribunele publice, coridoarele și curtea palatului.

Apoi după programul admis de mai înainte de Camera electivă, fiecare deputat este chemat pe rînd după ordinul alfabetic, să depeie jurămîntul și să voteze pe față pentru persoana ce votează să o aleagă domn... Unul cite unul se suie la birou și declară în glas mare: „Votez și subscriu pentru colonelul Alecu Cuza”.

Această declarațiune de vot ei o scriu și o subscriu într-un tablou de mai înainte pregătit; iar după terminarea votării, președintele constată că colonelul Alecu Cuza a întrunit unanimitatea voturilor afară de unul singur a însoși colonelului Cuza care s-a abținut.

Strigătul de entuziasm care izbucni în acele momente din piepturile tuturor nu se poate descrie. Aplauzele, aclamațiile, uralele: „Să trăiască Alecu Cuza! Să trăiască

Camera!” zguduiau zidurile palatului. Cu mare greutate mitropolitul putu restabili tăcerea, și atunci domnitorul urcă treptele biroului și depuse jurămîntul după formula următoare:

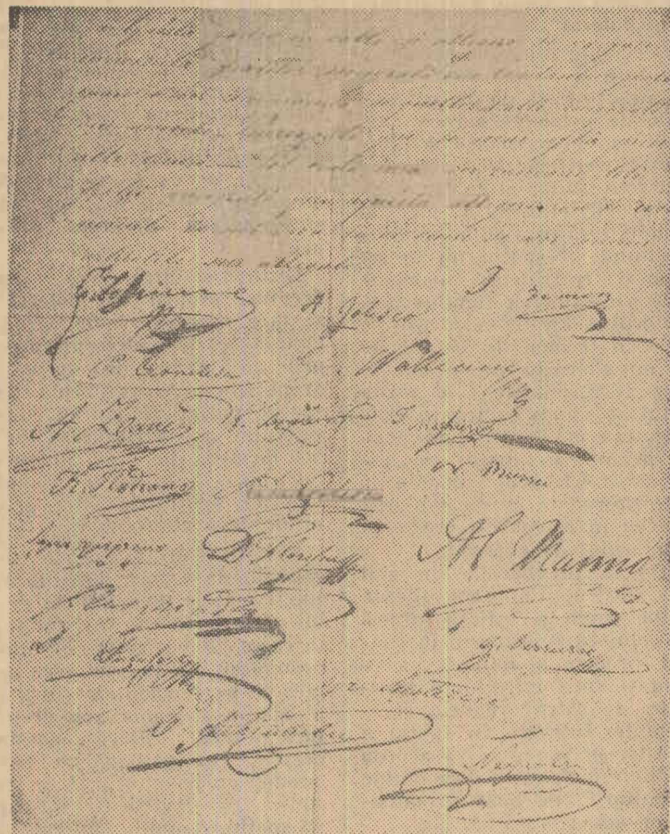
Jur... că voi păzi cu sfîntenie drepturile și interesele patriei, că voi fi credincios constituției în textul și spiritul ei, că în toată domnia mea voi priveghea la respectarea legilor pentru toți și în toate, uînd toată prigonirea și toată ura, iubind deopotrivă pe cei ce m-au iubit și pe cei ce m-au urît, neavînd înaintea ochilor mei decît binele și fericirea nației române.

Apoi, pînă a nu se scorbî domnul de la tribună, Mihail Kogălniceanu, privighetoarea Moldovei, cum era numit pe atunci, îl întîmpină la scara tribunalului și roșii, cu voce adînc emoționată următorul discurs:

„...Alegîndu-te pe tine domn în țara noastră, noi am voit să arătăm lumii aceea ce toată țara dorește: la legi nouă, om nou.

O, Doamne! mare și frumoasă-ți este misiunea! Constituția din 7/1 august ne însemnează o epocă nouă și deschizi. Fii dar omul epocii; fă ca legea să fie tare, iar tu, mărirea-ia, ca domn, fi bun și blînd, fi bun mai ales pentru aceia pentru cari mai toți domnii trecuți au fost nepăsători sau răi...”

Cînd Kogălniceanu își încheie discursul, toată lumea plîngea în tribune, căci bucuria mare ca și durerea mare tot prin lacrimi se exprimă. Afară vîzduhul clăcotea de sunetul clopotelor tuturor bisericilor din oraș și de buibuitul a 101 lovituri de tun.

Un document inedit din 1849

Revoluționarii români de la 1848 exilați în Turcia asiatică, în pofida condițiilor grele ale exilului lor activau pentru unirea Moldovei cu Țara Românească. Acest fapt ne este confirmat de un foarte prețios document inedit. Actul a fost întocmit la Brussa, în luna mai 1849 și a fost semnat de 20 fruntași revoluționari care se aflau acolo.

Românii din Brussa, prin acțiunea lor, se atașau celorlalți exilați ce se aflau la Constantinopol. Din conținutul actului rezultă următoarele: „Astăzi 2/14 mai 1849, subsemnații emigrați români din Brussa, luînd în băgare de seamă chibzuirea făcută de către frații emigrați din Constantinopol, că pentru interesul național, ambelor emigrații române din Moldova și Țara Românească să se împreune sub o singură direcție care să lucre (ze) pe lîngă cabinetele (guvernele) europene pentru unirea ambelor principate într-un singur stat... și pentru recunoașterea reformelor cerute de trebuințele societății noastre pe teme-

il dreptului de autonomie a țărilor... și spre a putea lega relații intime cu cabinetele care trage confiența lor”, s-au întrunit și au ales... un comitet alcătuit din cinci membri. În urma votului exprimat a fost ales Costache Negri ca șef al emigraților, iar ca membri în comitet: Nicolae Bălculescu, Heliade Rădulescu, Vasile Alecsandri, Alexandru Gh. Golescu și Cristian Tell.

„Această găsimă cu cale și alegere se va face cunoscută fratilor emigrați din Constantinopol care o vor comunica și celorlalți emigrați din ambele principate ce se mai află prin alte locuri”.

Conținutul documentului de mai sus este de natură să dovedească faptul că lupta pentru unire, înțeleasă ca expresie a intereselor vitale ale maselor populare din principate, își caută și găsește, încă din 1849, un cadru organizat de desfășurare.

Prof. GHEORGHE PETRA
Doctor în istorie

GEORGE SION

Marșul Unirei

Vino, muntene,
Vin!, moldovene,
Spuneți Europei voi ce doriți.
Soarta română
Vă stă în mîină:
De voi atîrnă români să fiți.

De vreți în lume
S-aveți un nume
De popor liber și de bărbăți,
Cereți unirea,
Și înfrățirea
Țărilor voastre o proclamați.

De vreți a face
Să aveți pace
S-în fericire să-naintați;
De vreți aceste,
Alt chip nu este
Decît unirea să proclamați.

Tu, moldovene,
Și tu, muntene,
În despărțire tot slabi sînteți!

Iar împreună
Soarte mai bună,
Viață mai tare puteți s-aveți.

Nu dați crezare,
Nici ascultare
La minciună de vinzători.
Vorbele rele
Nu vă înșele,
Cereți unirea stăruitori.

Cereți unirea
Și înfrățirea
Țărilor noastre, brații mei frați!
Soarta română
Vă stă în mîină:
Unirea dară cerînd strigați.

Din poeziile lui George Sion,
Buc. 1857

VASILE
ALECSANDRI

Hora Ardealului

Hai să dăm mîină cu mîină
Cei cu inima română,
Să-nvîrtim hora frăției
Pe pămîntul României!

Ardelean, copil de munte!
Iar ridică-acum cea frunte
Și te-nșulfă de mîndrie,
Că-mi ești fiu de Românie!

Ardeleni! lumea ne vede!
România-n noi se-ncrede,
Căci de-acum românii-n
lume

A fi vrednic de-al său
nume!

Ura, frați, în fericire!
Ura, frați, într-o unire
Să-nvîrtim hora frăției
Pe pămîntul României.

Din „Foaie pentru minte,
inimă și literatură”, 1848,
nr. 24, 14 iunie

„A trăit omu-n năcaz”

A trăit omu-n năcaz
Și cu lacrimi pe obraz.
A trăit cît a trăit
Pînă Cuza a venit
Pe om mi-l-a fericit
Plug pe brazdă i-a pornit

Dară hoțul de ciocoi
Întoarsă roata-napoi
Pe Cuza mi-l-a lungă
Și pe țără-nclăcă
Îl puse o șă d-argînți,
Calul e piele și dinți.

Culeasă de la Ioana Florea Dan
din comuna Crîngeni — Argeș

CALENDARUL UNIRII PRINCIPATELOR

22-24 IANUARIE

Spicuri din presa vremii

În Țara Românească se apro-
pia data cînd Adunarea electivă
trebuia să-și spună cuvîntul în
legătură cu alegerea domnitorului.
Înfrigurarea cu care era așteptată această
hotărîre se desprinde și din fe-
lul cum presa dezbătea problemele
politice aflate pe primul plan al
actualității. „Ziarul „Românul”
din 22 ianuarie, sub semnătura
lui C.A. Rosetti scria:

„Ziua de astăzi este una din

acele zile mari care hotărăsesc
uneori pentru vece despre
soarta unei nații...”

Nimenis nu poate tăgădui,
amici sau inimi, că ne aflăm
astăzi între nicovăla și ciocan,
că sîntem siliiți a umbra pe
muchia briciului, ca pe de o
parte să nu ne scape din mîină
a noastră autonomie ca să
postă zice inimicii noștri că
am pierdut-o din pricina slăbi-
ciunii, a destrămării și a gir-
boiei noastre; iar pe de alta

de a nu da pricină nici chiar
de birfire inimicilor noștri. Nu
știu care este cel dintîi pas
ce va face deputații noștri, dar
știm că de la cel dintîi pas de-
pînde izbînda sau pierderea
autonomiei noastre, și avem
deplina speranță (nădejde) că
deputații nației vor ști să cal-
ce cu înțelepciune și tărie”.

În cadrul ziarului este pu-
blicată și câteva coloane lista
deputaților aleși pentru vi-
toarea Adunare electivă.

„Dincolo de munte, la Bra-
sov”, „Gazeta Transilvaniei” re-
produce o notă înserată în
„Naționalul” de la București.
În notă se scria următoarele:
„Deputații moldovenesci
destinați a merge în Constăn-
tinopol spre a cere investitura
Domnului a ajuns în Bucu-
rești, la 14 ale acestuia. Ea este
compusă din d. Negri, Nicu

Catargiu și colonel Mavrici.
Felicităm pe moldovenii de
această ideie fericită. Ea este
conformă cu vechile noastre
datine, cînd domnii români nu
mergeau în persoană la Con-
stantinopol spre a încerca un
fel de umilă națională, ci
trimetea o ambasadă spre a
cere investitura”.

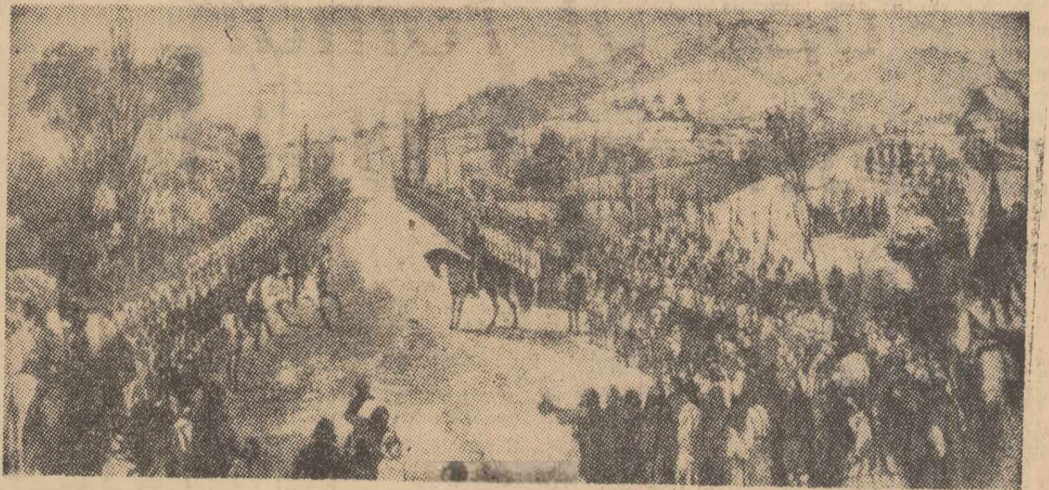
Alegerea lui Alexandru Ioan
Cuza ca domnitor al Țării
Românești a fost salutăată de
ziarul moldovean „Steaua Du-
nării” printr-un articol intitula-
t „Vivat România unită și
suverană!” Ziarul din 24 ianu-
arie se grăbește să dea
această veste, rezervîndu-și
păcătoarele de a reveni în
numerele următoare. Iată ce
se scria în articol:

„Mai multe depeștele telegrafi-
ce sosite de la București felici-
tă pe înălțimea Sa Alexandru
Ioan I, anunțîndu-l că în Adu-
narea electivă a Valahiei, as-
tăzi cu unanimitate voturilor
înălțimea Sa a fost ales

Domn stăpînitor și a Vala-
hiei.

Detaliile particulare ce
căpătăm ne anunță că Adu-
narea electivă de peste Mîlcoș,
întîlnită astăzi în sedință pu-
blică pentru alegerea Domnu-
lui la amiază, toți deputații
au proclamat cu unanimitate
pe d. Alexandru Cuza, Domnul
Moldovei, Domn și a Valahiei
și că îndată au început a se
pune la subscrierea actului
de alegere”.

În noaptea de 24 ianuarie,
ziarul bucureștean „Naționa-
lul” a scos o ediție specială în
care se publica declarația nou-
lui domnitor. „Mulțumesc Adu-
nării electivă din Valahia
pentru votul său unanim de
încredere — spune el — și
declar că primesc cu mîndrie
și recunoștință de a fi domn al
Țării Românești precum sînt
Domnul Moldovei”.

Întîlnirea la Iași a unităților militare muntene cu cele moldovene (litografie de A. ASAKI)

Manifestări consacrate Unirii Principatelor Române

Sîmbătă în aula Academiei a avut loc sesiunea științifică consacrată aniversării Unirii Principatelor Române, organizată de Academia Republicii Socialiste România și Universitatea București.

La lucrări au participat academicieni, membrii corespondenți ai Academiei, cadre didactice din învățămîntul superior, cercetători științifici, oameni de cultură și artă. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei.

Au prezentat comunicări: acad. A. Oțetea: „Unirea Principatelor Române”; prof. V. Maciu, membru corespondent al Academiei: „Poziția claselor sociale față de Unirea Principatelor Române”; C. Bodea, cercetător principal: „Momente din lupta revoluționară pentru unificarea națională a românilor între 1835—1848”; D. Berindei, cercetător principal: „Locul istoric al Adunărilor ad-hoc”; prof. Gh. Zane, membru corespondent al Academiei: „Problemele economice ale Unirii în lumina mesajului din 6 decembrie 1859 al lui Alexandru Ioan Cuza”; N. Adămoaie, șef de sector: „Tărîniș și Cuza Vodă”; conf. Al. Piru: „Literatură română în epoca Unirii”; prof. C. Giurescu: „Cuza Vodă în amintirea poporului român”; R. Pantazi, doctor în filozofie: „Unirea reflectată în ideologia epocii”. (Agerpres).

IASI. — Cu prilejul aniversării a 107 ani de la Unire, filiala Iași a Academiei Republicii Socialiste România în colaborare cu Universitatea „Al. I. Cuza” a organizat sîmbătă un simpozion în aula „M. Eminescu” a Universității.

Au vorbit prof. univ. Dumitru Berlescu, prorector al Universității despre „Premizele Unirii Principatelor Române”; prof. univ. Constantin Chiodaru despre „Condițiile istorice interne și rolul maselor

populare în înfăptuirea Unirii”; cercetător științific Leonida Boicu despre „Condițiile internaționale ale realizării Unirii”; prof. univ. Constantin Ciopraga despre „Lupta pentru Unire reflectată în literatura timpului” și lector universitar Vasile Adămoaie despre „Unirea oglindită în folclor”.

În București, au loc în continuare manifestări culturale dedicate aniversării a 107 ani de la Unirea Principatelor Române.

Ieri la Muzeul de istorie a orașului București, în fața unui numeros public format din profesori și studenți, a conferențiat prof. Vasile Netea de la Institutul de istorie al Academiei Republicii Socialiste România despre „Literatură Unirii”.

La Casa de cultură a tineretului din raionul 30 Decembrie a avut loc un simpozion cu tema: „Unirea Principatelor, eveniment de mare însemnătate istorică în viața poporului nostru”.

Manifestări asemănătoare au avut loc și la Fabrica de ciocriapi „Adesgo”, clubul „Constructorul”, casele de cultură ale raioanelor „V. I. Lenin”, „N. Bălcescu” și altele.

CRAIOVA (coresp. R. I.) În sala filarmonică „Oltenia” din Craiova a avut loc un simpozion dedicat aniversării Unirii Principatelor Române. Cadre didactice de la Institutul pedagogic, au vorbit cu acest prilej despre însemnătatea Unirii în istoria poporului nostru, despre politica externă a lui Alexandru Ioan Cuza și despre personalitatea lui Mihail Kogălniceanu și a altor luptători pentru Unire.

Plecarea unei delegații a C.C. al P.C.R. la cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Italian

Sîmbătă dimineața a plecat la Roma o delegație a C.C. al P.C.R., condusă de tovarășul Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor, pentru a lua parte la lucrările celui de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Italian.

Din delegație fac parte tovarășii George Călin, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al P.C.R., și Ion Iliescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., șeful secției de propagandă a C.C. al P.C.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv și secretar al C.C. al P.C.R., Ion Cotoș și Ghizela Vass, membri ai C.C. al P.C.R., Ion Pătan și Ion Stoian, membri supleanți ai C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

În aceeași zi, delegația a sosit la Roma.

Pe aeroportul Fiumicino, delegația a fost întâmpinată de Agostino Novella, membru al Direcțiunii C.C. al P.C. Italian, și Giuliano Pajetta, membru al Comitetului Central, șeful Secției externe.

Au fost, de asemenea, prezenți Mihai Marin, ambasadorul Republicii Socialiste România în Italia, și alți membri ai ambasadei. (Agerpres)

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

O. N. U.
Fonduri speciale
pentru 84 programe
de asistență

NEW YORK 22 (Agerpres). — La New York s-au încheiat lucrările Consiliului de conducere al programului O.N.U. de dezvoltare. În cursul sesiunii, Consiliul a aprobat alocarea de fonduri speciale pentru 84 de programe de asistență în 61 de țări în curs de dezvoltare. Acesta este cel mai mare program de ajutor pentru țările în curs de dezvoltare aprobat vreodată de O.N.U. S-a hotărât ca viitoarea sesiune a Consiliului să înceapă la 8 iunie la Roma.

NEW YORK 22 (Agerpres). — La Națiunile Unite a fost dat publicității un raport al unei comisii medicale de inspecție a O.N.U., care, după ce a vizitat la sfîrșitul anului trecut mai multe insule din Oceanul Pacific administrate de S.U.A., constată că asistența sanitară este nemulțumitoare. „Statele Unite — se arată în raport — nu și-au respectat obligațiile lor de a proteja sănătatea locuitorilor”.

Ministrul de externe al Japoniei
și-a încheiat vizita în U.R.S.S.

MOSCOVA 22 (Agerpres). — La 22 ianuarie, E. Shina, ministrul de externe al Japoniei, și persoanele care l-au însoțit și-au încheiat vizita în U.R.S.S. de unde au plecat la Paris.

În comunicatul sovieto-japonez dat publicității la Moscova, la încheierea vizitei, se arată că „guvernul U.R.S.S. și guvernul Japoniei consideră că dezvoltarea continuă a relațiilor de bună vecinătate între Uniunea Sovietică și Japonia, în toate domeniile, pe baza avantajului reciproc, egalității în drepturi și nemestecului în treburile interne, va aduce un mare aport la cauza menținerii păcii și securității în Asia, la cauza păcii în întreaga lume”. Părțile și-au exprimat satisfacția pentru faptul că „pas cu pas se dezvoltă relațiile de bună vecinătate și se rezolvă problemele care se ivesc între cele două țări”.

În legătură cu situația din Vietnam cele două părți au subliniat că evenimentele din această țară „prezintă peri-

col pentru pace și și-au precizat pozițiile în această problemă”.

Guvernele celor două țări — se arată în continuare în comunicat — consideră „necesară realizarea dezarmării generale și totale, inclusiv distrugerea totală a armii nucleare”. După ce se exprimă satisfacția în legătură cu semnarea acordurilor cu privire la comunicațiile aeriene și la schimbul de mărfuri și plăți pe 1966—1970, în comunicat se relevă utilitatea consfățuirii comitetelor economice care urmează să aibă loc la Tokio în cursul primăverii.

În comunicat se recunoaște de asemenea, că este de dorit să se încheie cât mai curînd o convenție consulară și se exprimă satisfacția în legătură cu dezvoltarea colaborării în domeniul economiei piscicole. Părțile s-au pronunțat „pentru organizarea periodică a unor consultări privind probleme internaționale care prezintă interes reciproc”.

Marginalii

Nu mai publicați
fotografii...

Departamentul apărării al S.U.A. a cerut în modul cel mai insistent, ziarele americane să nu mai publice fotografiile militarilor morți sau răniți în Vietnamul de sud, înainte de a fi sigure că familiile acestora au fost înștiințate pe cale oficială.

Apelul respectiv este cuprins într-o scrisoare trimisă agenților de presă americani de către Arthur Sylvester, născut adjunct pentru apărare. În această misiune se arată că Pentagonul a primit în repetate rânduri plîngeri din partea unor persoane care au luat cunoștință, citind ziarele, de faptul că un membru al familiei a fost ucis sau rănit în Vietnam.

Se pune întrebarea de ce, oare, Pentagonul se dovedește a fi mai puțin operativ decît redacțiile ziarelor? Este oare vorba de simple defecțiuni birocratice?

Dat fiind mijloacele moderne de informare și transmitere de care dispune Pentagonul, se pare că defecțiunile semnificate nu sînt chiar întîmplătoare. Bilanțul pierderilor americane de la începutul intervenției — dat publicității săptămîna aceasta de către departamentul apărării al S.U.A. — semnalează 1750 de morți, 140 dispa- ruiți și 8337 răniți. Dat fiind faptul că angajarea masivă a armatei americane în luptele din Vietnam s-a produs în luna iunie, în anul 1965, cifrele de mai sus indică pierderi serioase.

Dar, după cum au scris o serie de ziare occidentale, inclusiv din S.U.A., comanda-mentul militar american manifestă în mod obișnuit tendința de a micșora datele privitoare la pierderile suferite. De aici, probabil, provine și lipsa de operativitate în anunțarea familiilor morților și răniților, în cadrul unei încercări de a diminua, cel puțin pe această cale, cifrele reale care, fără îndoială, pun pe gînduri pe tot mai mulți americani, făcîndu-și înțelegea consecințele născute dintr-o S.U.A. în sud-estul asiatic.

Noul guvern indian
va depune jurămîntul
la 24 ianuarie

DELHI 22 (Agerpres). — Noul guvern indian, condus de Indira Gandhi, va depune jurămîntul la 24 ianuarie. Noul premier a făcut această declarație ziaristilor, vineri, în urma convorbirilor avute cu președintele Indiei, Sar-wapali Radhakrishnan. Indira Gandhi a refuzat să facă precizări în legătură cu componența cabinetului, arătînd că acesta va fi definitivat pînă duminică.

„Cosmos — 105”

MOSCOVA 22 (Agerpres). — La 22 ianuarie a fost lansat în Uniunea Sovietică satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-105”.

Semnarea Acordului comercial pe perioada 1966-1970 și a protocolului privind livrările de mărfuri pe 1966 între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană

În urma tratatelor care au decurs într-o atmosferă de prietenie și deplină înțelegere reciprocă, la 22 ianuarie s-au semnat la București Acordul comercial de lungă durată pentru perioada 1966—1970 și Protocolul privind livrările de mărfuri în anul 1966 între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană.

Pe baza prevederilor acestui Acord, Republica Socialistă România va livra în Republica Democrată Germană, printre altele: instalații de foraj 4 DH, diverse utilaje petroliere, instalații complete pentru rafinării, tractoare, mașini-unelte, pompe, produse ale industriei electrotehnice, produse petroliere, produse ale industriei chimice, produse ale industriei lemnului, fructe și legume proaspete și prelucrate, precum și diverse bunuri de consum.

Republica Democrată Germană va livra, printre altele: diverse mașini și utilaje pentru industria metalurgică, industria chimică, industria alimentară și industria ușoară, utilaj minier, produse ale industriei electrotehnice și ale mecanicii de precizie, autoturisme, îngrășăminte potastice, cauciuc sintetic, produse chimice, produse textile, conserve de pește, precum și diferite bunuri de consum.

Volumul livrărilor reciproce în perioada 1966—1970 crește cu 44 la sută în comparație cu volumul schimbului de mărfuri prevăzut în Acordul comercial de durată din perioada precedentă.

Acordul comercial de lungă durată pentru anii 1966—1970 a fost semnat din împuternicirea Guvernului Republicii Socialiste România de către ministrul comerțului exterior, Gh. Cioară, și din împuternicirea Guvernului Republicii Democratice Germane de către ministrul comerțului exterior și inter-german, H. Sölle.

În aceeași zi a fost semnat și Protocolul privind schimbul de mărfuri între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană pe anul 1966. Volumul de livrări de mărfuri convenit pentru acest an înregistrează o importanță majoră, față de volumul schimbului de mărfuri din anul 1965. Protocolul a fost semnat din partea română de I. Voicu, adjunct al ministrului comerțului exterior, iar din partea germană de F. Leucht, adjunct al ministrului comerțului exterior și inter-german.

La semnare au participat membri ai conducerii Ministerului Comerțului Exterior, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, precum și membri ai celor două delegații la tratative.

A fost de față Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane la București.

Ministrul comerțului exterior, Gh. Cioară, a oferit cu acest prilej un dejun. (Agerpres)

ÎN 24 DE ORE

Sîmbătă ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit în audiență pe Jorge de Oliveira Maia, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare, ca trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Statelor Unite ale Braziliei în Republica Socialistă România.

Ieri, în sala de festivități a Ministerului Industriei Alimentare s-au desfășurat lucrările unui simpozion organizat cu ocazia împlinirii a 25 de ani de activitate a Institutului de cercetări și proiectări piscicole.

Au fost prezentate o serie de referate privind unele rezultate obținute în ultimii ani în activitatea de cercetare și proiectare piscicolă. Au urmat discuții.

Gospodăriile agricole de stat au comunicat sîmbătă Departamentului central Gosstat stadiul de pregătire a

tractoarelor și mașinilor pentru lucrările agricole de primăvară. Datele centralizate arată că pînă la sfîrșitul acestei săptămîni au fost reparate 60 la sută din numărul tractoarelor și între 70—80 la sută din cel al semănătorilor, cultivatoarelor și grăparelor. În unele trusturi, printre care Lugoj, Bacău, Argeș, Brașov și Sîmbolau Mare aproape sînt sfîrșite din numărul tractoarelor au fost reparate. (Agerpres).

La ora cînd apar aceste rânduri, cel mai mare vas comercial românesc, mineralierul „Reșița” traversează apele Pacificului. După ce a parcurs circa 4 700 de mile din Japonia pînă în Canada, el navighează acum cu prima încărcătură de peste 23 000 de tone de minereu. O radiogramă recepționată ieri seara anunțase că nava parcuruse 1 869 de mile din ziua plecării de la Horec Harbour (Canada).

Comemorarea lui Constantin David

Împlinirea a două decenii și jumătate de la asasinarea mîlească de către legionari a lui Constantin David, activist de seamă al Partidului Comunist Român, este comemorată prin manifestări care au loc în numeroase localități din țară.

În cadrul ciclului de expuneri „Eroi ai clasei muncitoare”, organizat de Universitatea populară București, Gheorghe Ionă, cercetător la Institutul de istorie a partidului, a expus sîmbătă seara

prelegerea intitulată „Constantin David — 25 de ani de la moartea sa”.

Înaltul patriotism al lui Constantin David și atașamentul său pentru cauza poporului au fost evocate și e-leveilor de către profesorii de istorie ai liceelor nr. 1, 3 și 4 din Arad. Concomitent, orele de dirigiență de la școlile generale nr. 1 și 19, ca și cele de la Școala pedagogică din orașul Arad, au fost consacrate vieții și luptei lui Constantin David. (Agerpres)

mareanu, Boc, Grăjdeanu (Stoienescu), Mocanu — Dobrin (Libardi), Ștefănescu — Matei, Frîlă, Cuperman, Moldoveanu. Miercuri 26 ia-

ION BOCIOACA

ȘTIRI

● În sala sporturilor Floreasca din Capitală s-au desfășurat ieri turneele individuale de tenis de masă la care au participat cei mai buni jucători din România și U.R.S.S. La masculin, pe primul loc s-a clasat reprezentantul nostru Dorin Giurgulic. În concursul feminin, locul întâi, la set aveai a revenit sportivei noastre Maria Alexandru, urmată de Zoia Rudnova (U.R.S.S.).

● Reprezentanta țării noastre la turneul internațional de șah de la Beverwijk, Alexandra Nicolau, a remizat în runda IV-a cu Katia Jovanovici și continuă să conducă neînvinșă în clasamentul competiției cu 3,5 puncte.

În turneul mareștrilor Teodor Ghițescu, jucînd cu negrele, a învins-o pe campioana mondială Nona Gaprindasvili, care după cum se știe participă la turneul masculin.

În clasament conduce Ghițescu cu 3 puncte și o partidă întreruptă.

● Selecționata de hochei pe gheață a României și-a încheiat turneul în U.R.S.S., jucînd la Riazan cu formația Spartak. Hocheiștii români au obținut victoria cu scorul de 5—4.

● În localitatea Deventer (Olanda) au început sîmbătă campionatele europene masculine de patinaj viteză. Proba de 500 m a fost câștigată de sovieticul Valeri Kaplan în 42”, iar cea de 5 000 m a revenit olandezului Ard Schenk care conduce după două probe cu 89,500 puncte. Schenk a marcat pe 5 000 m timpul de 74”.

● La Garmisch Partenkirchen în campionatul european de bob (echipaje de două persoane), după primele două călătorii în frunte se află austriecii Thaler, Koxeder cu timpul de 2’36”29/100. Echipa română Panțur, Neage ocupă locul 6 din 25 de formații participante.

Nu am urocat Carpații ca să vedem de unde izvorăște Vistula, cel mai mare fluviu al Poloniei. Am preferat să-l așteptăm la poalele munților, acolo de unde începe să-și poarte liniștit apele, după ce mai întâi și le-a adunat nervos și nerăbdător dintre stîncile urcate la peste o mie două sute de metri înălțime.

Trecînd prin Cracovia — în nima Poloniei — Vistula nu poate fi asemuită decît cu o adevărată arteră care dă viață și energie celor mai mari întreprinderi industriale ale țării. Este doar furnizorul numărul unu de apă industrială.

Am ales drept obiectiv al vizitei, doar cițiva din „beneficiarii” Vistulei: marele combinat metalurgic de la Nowa Huta și tinerele combine chimice de la Polawy și Plosk.

Pentru a vă ajuta să vă faceți o idee asupra despre debitele riurilor care curg spre întreprinderi prin canale săpate de mîna omului, am să amintesc că gigantul de la Nowa Huta consumă tot atât cît consumă un oraș cu un milion și jumătate de locuitori, iar cele două combine chimice vor prelua fiecare, din bîtrînul fluviu circa 4000—6000 de metri cubi de apă într-o singură oră. Acesta este, de fapt, și unul din motivele de bază ale amplasării acestor industrii în apropierea Vistulei.

Am ajuns în combinat după ce mai întîi am trecut prin orașul Nowa Huta, care are astăzi peste o sută de mii de locuitori. El a apărut odată cu combinatul, în urmă cu 15 ani, pe un cîmp situat la cițiva kilometri de capitala regiunii Cracovia și se dezvoltă în același ritm în care se dezvoltă combinatul. Anul 1966 va marca pentru Nowa Huta încheierea celei de a doua etape în dezvoltarea uzinelor sale, cînd

se vor produce 3,3 milioane tone de oțel. Celor patru furnale în funcțiune (două de o mie de metri cubi — unul de 1300 și altul de 1700), li se va alătura în curînd al cincilea și cel mai mare — de 2000 mc, aflat în aceste zile în plină construcție.

Apa Vistulei își găsește în combinat nemănumerate utilizări, însă folosirea ei în proporții cu adevărat industriale am întîlnit-o la laminorul de tablă, unde intervine în procesul de laminare, împingînd cu mare presiune panglica incandes-

centă pentru a o curăța. Această tablă, a cărei „frumusețe” este desăvîrșită de apa Vistulei, formează, de altfel, produsul principal al combinatului, livrat atît în țară cît și peste hotare.

Însoțind mai departe apele bîtrînului fluviu, am putut întîlni parte din oțelul de la Nowa Huta, materializat în multe din instalațiile combinatului de oțel de la Polawy, una dintre cele mai mari investiții ale Poloniei, prevăzută a fi terminată în anul 1969.

Amplasat pe malul drept al Vistulei, în mijlocul unei păduri de pini, combinatul este vizibil de la distanță, datorită coșului său de fum care atinge 160 de metri înălțime. În zilele în care am vizitat sanțierul, am întîlnit forța caracteristică ajunului punerii în funcțiune a unor mari obiective: se făceau doar pregătirile pentru ca prima linie de producție cu o capacitate de 300 tone amoniac pe zi să fie dată în exploatare.

numai prin irigații, ci și prin producerea unor cantități sporite de îngrășăminte. În fază finală, producția de îngrășăminte a combinatului intră în an, împachetată în saci, ar putea acoperi (dacă ar fi deopotrivă) o suprafață de 500 de ha, suprafață care reprezintă, de altfel, întinderea acestor noi și puternice unități industriale a economiei polone.

Modestă și parcă de-acum obișnuită cu activitatea intensă a industriei, Vistula își poartă liniștit apele mai departe spre Marea Baltică. După ce alimentează cu apă potabilă pe cei peste un milion două sute de mii de locuitori ai Varșoviei, precum și puternica industrie amplasată în vecinătatea frumoasei capitale, Vistula este împîlnită de un alt tînr și modern combinat, creație a cîncinului recent încheiat, Combinatul petrochimic de la Plosk.

Prima etapă în construcția Uzinelor mazoviene de rafinare și petrochimie, cum se mai

numește combinatul, a fost terminată în 1964, luna decembrie, după patru ani de la apariția sanțierului, o dată cu darea în exploatare a principalelor secții care prelucurează zilnic 6 000 tone de țiței.

Întins pe circa o mie de hectare și avînd cea de-a treia dimensiune materializată în înălțimea coșului de fum al termocentralei — 140 de metri — combinatul de la Plosk va mai străbate un cîncinal, atîngînd, în final, la prelucrarea materialelor prime, cantitatea de 9 milioane tone pe an.

Alături de alte firme străine care au livrat combinatului instalații și aparatură chimică, se găsește și țara noastră. Am discutat cu inginerii Wieslaw Kolsut, directorul de producție, și Henric Kolbitch, șeful unei instalații, despre experiența chimiștilor români, bine cunoscută de specialiștii combinatului, dintre care mulți sînt pregătiți în institutele noastre de învățămînt superior sau specializați în unitățile noastre chimice.

Revenind la apa Vistulei, prezentă în procesul tehnologic desfășurat în instalațiile combinatului, am notat în cartelele cifre de 50 000—60 000, ceea ce reprezintă cantitatea de apă exprimată în metri cubi, care va circula, într-o singură oră, prin instalațiile combinatului.

După purificare însă, Vistula își va reprimi apa mult mai curată decît o cedase. Astfel, împropățată, ea își va continua mai departe drumul, avînd de străbătut de la Plosk și pînă la vărsarea cîteva sute de kilometri.

Obosită de atîta cale, Vistula nu va mai avea putere să se opună îmbrățișării mării și se va pierde în apele Baltice, care au aștept-o în golful Gdansk.

CONSTANTIN AMARIEI

SPORT

Italia (tîneret) — România (tîneret) 2-1

VERONA (prin telefon de la trimisul „România liberă”).

Peste 12 000 de spectatori au asistat la meciul inaugural al turneului internațional de la Verona care grupează în întrecere echipele de tîneret ale Italiei, României și Austriei. O ploaie continuă a făcut terenul de joc foarte alunecos, fapt ce a forțat din partea fotbalistilor eforturi deosebite. S-au resimțit în special jucătorii români, încă obișnuiți de îndelungata călătorie cu trenul (54 de ore de la București la Verona). Așa se face că după o replică bună, dată în prima parte a meciului, fotbalștii noștri au cedat pasul spre sfîrșitul partidei.

Adversarii echipei române au desfășurat un joc tehnic, foarte rapid și în forță vie, fiecare dorînd să se afirme cu orice preț. Cauza: în tribune erau prezenți numeroși impresari și antrenori (printre care și Helenio Herrera), veniți cu intenția de a vedea și

de a contracta jucători talentați pentru marile cluburi.

Echipa de tîneret a României a fost aceea care a deschis scorul în minutul 32. Frîlă, de la 25 de metri, a sutat cu boltă păcîlindu-l pe portarul lui Zigi, italienul apoi postat prin noi atacuri fulguretoare și și-a obținut egalarea în minutul 38, printr-un șut imparable al lui Zigi, din apropierea porții. În repriza a doua, gazdele domină mai mult, însă ocazii favorabile nu lipsesc nici echipei noastre. Sblinbezesc doar pe aceea din minutul 53 cînd un apărător italian a deviat cu mîna balonul ce se îndreptă spre Frîlă, aflat în poziție deosebit de favorabilă. Dar arbi-trul Lacoste a refuzat penal-ul evident. Golul decisiv a fost înscris de gazde în minutul 78 prin Troya.

Din echipa română se poate spune că au corespuns integral portarul Constantinescu și atacantul Frîlă. Iată și alcătuirea formației noastre: Constantinescu — Săt-

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

In citeva rinduri

● **INDIA ȘI ETIOPIA** au făcut cunoscută intenția lor de a-și pune candidatura pentru a deveni membri nepermanenți ai Consiliului de Securitate, cu prilejul alegerii ce va avea loc în cursul sesiunii a 21-a, ale cărei lucrări vor începe în toamna acestui an.

● **IN EDITURA PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ DIN MOSCOVA** a apărut un volum intitulat „Capitolele războiului”. Volumul cuprinde și o descriere a Bucureștiului în care se face un scurt istoric al orașului și sunt prezentate date și fapte privind viața sa economică și cultural-științifică, activitatea administrativ-edilitară, frumusețea sa naturală și arhitectonică.

● **GRAHAM GREENE**, cunoscutul scriitor englez, va părăsi Anglia și se va stabili în sudul Franței, pentru că, de la imbolnăvirea sa de pneumonie, în 1960, el nu mai poate suporta ceaia londoneză.

● **LA SOFIA** a fost semnat planul de colaborare științifică și culturală pe anii 1966—1967 dintre Bulgaria și Polonia.

● **LA VARȘOVIA** a fost semnat un nou acord de colaborare culturală între R.P. Polonă și R.S. Cehoslovacă.

● **POPULAȚIA AUSTRIEIEI** a fost, la 1 octombrie 1965, de 11 411 368 locuitori, a anunțat Direcția de statistică a acestei țări.

● **GUVERNUL IRLANDEZ** a anunțat că nu acceptă ca generalul Sean McKown, șeful statului major al armatei irlandeze, să plece în Cipru în calitate de comandant al forțelor O.N.U. Intructul nu dorește viitoare implicări în insulă.

● **TRIBUNALUL ORĂȘESC DIN PRAGA** a pronunțat sentința capitală în procesul unui fost supraveghetor al lagărului nazist de concentrare de la Mauthausen, Aleksandr Keleber, care a participat la asasinarea în masă a deportaților.

● **IN MUNȚII METALICI** din Boemia de vest — R.S. Cehoslovacă — curățirea nămeților de zăpadă, ce au

acoperit linia ferată, se face cu ajutorul unui avion cu reacție.

NOAPTEA ÎN JUNGLA AFRICANĂ

O noapte ca multe altele... În inima junglei africane, un grup de luptători se pregătește să intre în acțiune împotriva asupritorilor colonialiști. Fotografia a fost făcută nu de mult în Cabinda, teritoriul african peste care, de secole, domnește întinericul stăpînirii coloniale portugheze. Focurile partizanilor lăcesc în desigurul pădurii tropicale, ca pretutindeni în coloniile portugheze. În jurul lor, patrioții africani fac scurte popasuri între două bătălii, hotărîți să continue lupta pînă cînd ea va aduce lumina independenței peste întregul pămînt al străbunilor

Correspondență din Roma de la Dante Poli

După demisia guvernului italian

Se întimplă pentru a doua oară că un guvern de centru stînga ajunge să demisioneze din cauza disputelor în probleme de învățămînt.

În iulie 1964, guvernul a căzut în urma faptului că deputații socialiști grupuți în jurul lui Lombardi, au refuzat să voteze în favoarea spornii subvențiilor pentru școlile particulare, aflate aproape toate, în mina instituțiilor religioase. De data aceasta s-a întimplat invers: guvernul a fost pus în minoritate de către 50 de deputați democrat-cresțini, „franc-tirori” — la adăpostul secretului urnelor — cu prilejul votării proiectului de lege privind organizarea învățămîntului preșcolar de stat.

Dacă finem seama de faptul că primul ministru Moro a obținut un vot de încredere asupra aceluiași proiect de lege, atunci cînd votarea se făcuse prin acțiune nominală și nu prin vot secret, devine limpede că disensiunile din sinul partidului democrat-cresțin care mocnesc sub cenușă, ajung să se manifeste atunci cînd se iese prilejul. Și recenta demisie a lui Fanfani a oferit, în acest sens, un exemplu. Fapt e că acum, la numai trei săptămîni de la ieșirea din guvern a lui Amintore Fanfani, luptele interne din partidul democrat-cresțin au reînceput cu mai mare intensitate. S-a crezut la început că democrat-cresștii care au votat împotriva guvernului au fost „franc-tirori”

clericali, care nu voiau cu nici un preț stimularea învățămîntului preșcolar de stat. Însă Observatorul Romano dezmințe această părere, afirmînd că proiectul de lege în forma în care a fost supus Parlamentului, a fost apreciat favorabil de Vatican.

În prezent au loc consultările președintelui republicii cu o serie de personalități politice, consultări care vor lua sfîrșit, probabil, luni. Apoi, șeful statului va trage concluziile și va hotărî: fie să trimită cabinetul lui Aldo Moro în fața Parlamentului pentru o nouă investiție, fie să-l însărcineze pe fostul prim-ministru cu alcătuirea unui nou guvern, sau — în cazul că nu există alte soluții — să dizolve Parlamentul și să convoace alegeri legislative anticipate. (Reamintim că actuala legislatură urmează să ia sfîrșit în 1968).

Intenția celor patru partide care compun coaliția guvernamentală de centru stînga demisionară (partidul democrat-cresțin, partidul socialist, partidul social-democrat și partidul republican) era, după cum se știe, de a proceda la o „verificare” a majorității. Se urmărea supunerea guvernului la un fel de „electrocardiogramă”, spre a analiza rezistența, în vederea

evitării — printr-o simplă remaniere ministerială — a unei crize guvernamentale.

După cum au arătat cele 50 de voturi democrat-cresține împotriva guvernului, încercarea partidului democrat-cresțin, de a demonstra celorlalte trei partide din coaliția guvernamentală, că în rîndurile sale există o unitate, a dat greș. De altfel, după cum s-a arătat, direcțiunile acestor trei partide sînt pe cale să constituie „un front laic”. Ele au hotărît să încheie un acord pe baza căruia să înceapă noi discuții cu partidul democrat-cresțin. Socialiștii îi critică aspru pe aliații lor democrat-cresștini, acuzîndu-i că au compromis colaborarea, că o „verificare” nu mai este suficientă și că este, de fapt, absolut necesar să fie date cărțile pe față.

Cît privește soluția pentru criza guvernamentală ce s-a deschis, opiniile din partidul socialist sînt departe de a fi concordante. Autonomiștii, grupați în jurul lui Nenni și De Martino declară că nu există altă soluție decît cea de centru-stînga, care trebuie să se caracterizeze prin aplicarea unui program avansat și prin structura unui nou guvern sau să se meargă spre noi alegeri. Lombardi declară, de de altă parte, că socialiștii trebuie să treacă imediat în opoziție, deoarece democrații-cresștini nu-și vor menține, nici de data aceasta, angajamentele și își vor rezolva criza internă prin compro-

misuri, ceea ce nu va schimba situația cu nimic și, pe deasupra, îi va discredita și pe socialiști.

Într-un apel dat publicității după demisia guvernului, conducerea Partidului Comunist Italian subliniază că destrămarea majorității guvernamentale și votul din Camera deputaților constituie, dovadă „contradicțiilor adînci existente în coaliția de centru stînga și mai ales a imposibilității în care s-a aflat guvernul de a da un răspuns pozitiv gravelor probleme care interesează țara. Criza, care s-a manifestat în mod clar în politica externă prin demisia d-lui Fanfani, s-a extins la toate problemele din programul guvernamental”. Partidul comunist propune o nouă unitate a partidelor de stînga și a tuturor forțelor populare, pentru o nouă majoritate, un program de pace și de reforme sociale urgente.

22 ianuarie 1966.

EVOLUȚIA SITUAȚIEI DIN NIGERIA

La Lagos a fost anunțată oficial uciderea fostului premier Balewa

LAGOS 22 (Agerpres). — Postul de radio Lagos a anunțat că în Nigeria a fost creat un Consiliu militar suprem și un Consiliu executiv federal care va îndeplini prerogativele guvernului. Generalul Ironsi va fi președintele noului organ. Conform agenției Reuter, din Consiliul militar suprem vor face parte comandanții superiori ai armatei terestre, ai flotei maritime militare și aviației, precum și guvernatorii militari ai celor patru provincii nigeriene.

Ieri s-a anunțat oficial la Lagos că fostul prim-ministru al Republicii federative Nigeria, Abubakar Tafawa Balewa, a fost omorît în cursul evenimentelor petrecute săptămîna trecută. Postul de radio Vocea Nigeriei și-a întrerupt în mai multe rînduri emisiunea obișnuită, anunțînd

Lupta împotriva analfabetismului pe plan mondial

Alocarea fondurilor pentru primele trei stații-pilot

O importantă parte a programului U.N.E.S.C.O. de luptă împotriva analfabetismului pe plan mondial capătă săptămîna aceasta „drum liber” pentru realizarea sa în practică, după discuții și pregătiri care au durat cîțiva ani. După cum relatează un reporter special al londonezului Observer, care a luat legătură cu oficialitățile participante la acest program, Fondul special de asistență al O.N.U. alocă acum 1 380 000 lire sterline pentru înființarea primelor trei centre experimentale din Algeria, Iran și Mali.

Fiecare din acestea — „centre pilot”, cum li se mai spune — va combate în mod intensiv analfabetismul într-o zonă limitată, agricolă și industrială, cu un mare procent de neștiutori de carte, efectuînd totodată studii cu privire la măsura în care învățarea scrisului și cititului este în directă legătură cu productivitatea muncii, ca și cu îmbunătățirea generală a nivelului de viață al celor ce urmează să fie alfabetizați.

Aceste centre pilot, care se bucură de sprijinul oficialităților din cele trei țări și urmează să-și înceapă activitatea la vară, au de pe acum asigurate cadrele didactice și materialele necesare. La campania de alfabetizare vor fi cuprinse persoanele între 14 și 34 de ani neștiutoare de carte, ca și cele ce au absolvit cîteva clase elementare dar nu mai știu să scrie și să citească.

Rezultatele obținute la aceste trei centre vor sta la baza organizării viitoarelor acțiuni de alfabetizare a celor 700 milioane de neștiutori de carte din lume.

Șeful forțelor constituționaliste a plecat la Londra

REPUBLICA DOMINICANĂ

SANTO DOMINGO 22 (Agerpres). — Într-un comunicat oficial al guvernului provizoriu dominican dat publicității sîmbătă se anunță că liderul forțelor constituționaliste, colonelul Francisco Caamano, va părăsi în aceeași zi Santo Domingo pentru a-și ocupa funcția de atașat militar al ambasadei dominicane la Londra. Cu același avion va părăsi țara, se arată în comunicat, și Manuel Montes Arache, fost ministru al apărării în guvernul lui Caamano. În seara aceeași zile, agențiile de presă au anunțat plecarea din țară a colonelului Caamano.

Agencia France Presse rele-

PROPUNEREA GUVERNULUI R. D. GERMANE PRIVIND ASIGURAREA SECURITĂȚII ÎN EUROPA

BERLIN 22 — Corespondenții Agerpres, St. Deju, transmit: Ministrul afacerilor externe al R. D. Germane, Otto Winzer, a prezentat sîmbătă, într-o conferință de presă, propunerea guvernului R. D. Germane adresată guvernelor tuturor statelor europene privind asigurarea securității în Europa.

În document se subliniază, între altele, că „există multe probleme nerezolvate care împovărează relațiile dintre statele europene” și că mai sînt „încă forțe care încearcă să adîncească divizarea Europei și să ascuțe încordarea existentă”. După părerea guvernului R. D. Germane, „pentru a ajunge la asigurarea unei securități trănice în Europa este necesar să se creeze treptat o atmosferă de destindere și să se încurajeze străduințele care duc la normalizarea situației și la colaborarea statelor europene, respectîndu-se reciproc suveranitatea lor”.

Prin destinderea atmosferei politice și colaborarea egală în drepturi a tuturor statelor europene — menționează propunerea — se creează posibilitatea organizării unei conferințe al cărei tel să fie asigurarea unei securități trănice în Europa.

Deosebirile de vederi politice, concepțiile opuse despre lume, nu trebuie să împiedice popoarele europene și guvernele lor să pornească de la situația reală și să caute căi pentru crearea unei Europe a păcii și colaborării. O destindere reală și desfășurarea deplină a unei colaborări bazată pe încredere a statelor din Europa, ar crea, totodată, premise bune pentru soluționarea pașnică a problemei germane prin apropiere și înțelegere

între cele două state germane existente.

Dîndu-și seama de răspunderea lor, oamenii de stat europeni și reprezentanții impunerii ai popoarelor Europei — se arată în document — sînt într-o mare măsură de acord că este necesară excluderea definitivă a războiului și a folosirii forței ca mijloc politic din relațiile dintre statele europene, rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe cale pașnică, respectîndu-se cu strictețe principiul neamestecului. Conducîndu-se după aceste principii, guvernul Republicii Democratice Germane se adresează tuturor statelor europene cu propunerea ca în interesul salvărilor păcii și securității în Europa să se ajungă la o înțelegere pentru realizarea treptată a unei destinderi în acest continent printr-un acord asupra reducerii înarmărilor, respectarea statu-quo-ului, inclusiv respectarea frontierelor existente și a inviolabilității lor, normalizarea relațiilor între toate statele europene, inclusiv normalizarea relațiilor dintre statele europene și cele două state germane.

Guvernul R. D. Germane, a declarat ministrul de externe, „este gata să ia contacte cu toate statele europene pentru rezolvarea acestor probleme”.

ANCHETĂ LA BADGASTEIN...

La concursul de schi care se desfășoară în localitatea Badgastein, s-a petrecut un fapt prea puțin obișnuit în întrecerile sportive tradiționale din această stațiune din Alpii Austriei. În seara care a precedat probei de coborîre din cadrul concursului dotat cu premiul „Ulclorul de argint”, unul dintre arbitrii oficiali austriei, intrînd în magazia unde se păstrau schiurile lotului austriac, a observat că schiurile campionatului olimpic la această probă, Christl Haas, favorita nr. 1 a cursei de la Badgastein, erau violent răsucite și foarte deteriorate. Natura acestor stricăciuni pare să demonstreze că schiul nu joacă de cînd se țineva de „specialitate”, drept care jandarmeria din localitate a deschis o anchetă.

Fabrica de schiuri, din Ierlic, fiind în apropiere de Badgastein, schiurile campionatului olimpic austriac, au fost găsite chiar în cursul nopții, astfel că acest act de vandalism nu a avut nici un fel de consecințe pentru Christl Haas. Ceea ce urmărește ancheta, e să descopere dacă acest „accident” al de strîmbe se datorează unei acțiuni deliberate de rea voință sau unei „glume” de foarte prost gust.

După unele mărturii, personalul hotelului unde erau cazati sportivii austriei, ar fi văzut umbra în jurul magaziei în care se livrau schiurile campionatului.

Pînă în prezent însă ancheta n-a putut stabili dacă această bătălie alți de puțin obișnuită în lumea sporturilor, cotidiană în lumea alcașilor, este sau nu întemeiată.

Martî se așteaptă noi dezvoltări în cazul Ben Barka

„Este vorba de lucruri extrem de serioase... Afacerea evoluează împlînd și altceva în afara unor simpli funcționari... Judecătorul va convoca luni mai multe persoane despre care s-a mai vorbit în acest caz... Martî va veni cineva care este necunoscut de d-voastră și pe care îl numim informatorul nostru...” Cu aceste declarații sibiline făcute ziariștilor care erau de față s-a încheiat audierea redactorului șef al revistei franceze L'Express, Jean Jacques Servan-Schreiber și a redactorului Derogy, de către judecătorul de instrucție Zollinger. Precum se știe, revista a publicat un interviu al lui Figon, contestat de acesta, dar pe care L'Express îl susține, argumentînd că are piese documentare. Anchetarea celor doi ziariști a durat circa trei ore și, după părerea agenției France Presse, ea a fost importantă, tînd seama de faptul că J. J. Servan-Schreiber, care era plecat în vacanță, a trebuit să-și o întrerupă și să vină imediat la Paris, unde redactorul Derogy fusese interog singur, mai înainte.

Pe de altă parte, vineri a fost arestatat Françoise Arnoul (agenția citată precizează că nu este vorba de actrița cu același nume) care l-a găzduit pe Figon, în cîteva rînduri,

după lansarea mandatului de arestare împotriva lui. Inculpatul mai gîduia pe cineva — un comerciant vest-german numit Hans Koch. Judecătorul Zollinger l-a audiat pe Koch, în calitate de martor, pentru a constata dacă, în vremea seederii sale la Fr. Arnoul, Figon făcuse vreo mărturisire privind afacerea Ben Barka.

În legătură cu mandatul de arestare internațional, lansat de judecătorul Zollinger, împotriva celor trei personalități marocane, presa parizană, în majoritatea ei, este sceptică asupra posibilității ca cei trei să poată fi determinați, în-un fel sau altul, să compare în fața anchetatorilor. Mandatul nu poate fi aplicat de Interpol (politia internațională occidentală) deoarece competența ei se limitează la delictele de drept comun iar polițiile altor state semnatare ale unor acorduri în această privință n-ar putea proceda la arestarea lor, în cazul cînd ei s-ar afla pe teritoriul țărilor respective, dacă cei în cauză s-ar bucura de imunitate diplomatică, ceea ce ar fi normal, intrucît sînt înalți funcționari.

Se pare că pînă martî, în afară de intervenția unor evenimente neprevăzute, se așteaptă ca cercetările să nu dezvăluie lucruri deosebite.

Walter Lippmann: „PREȚUL GREȘELILOR”

Ziaristul american Walter Lippmann publică, în revista Newsweek, un articol în care se ocupă de impasul în care a ajuns politica americană ca urmare a intervenției militare în Vietnam.

Lippmann își începe articolul prin precizarea că, în ciuda spornii masive a efectivului forțelor armate americane în Vietnamul de sud poziția militară a S.U.A. nu s-a îmbunătățit. „Astfel — constată autorul — președintele S.U.A. nu se găsește mai aproape ci, mai departe, mai departe de obiectivele sale în Vietnam. El a fost pus în fața a ceea ce denumește, în mod întemeiat „hotărîri greu de luat”. Care sînt aceste hotărîri greu de luat? În esență, președintele are de ales între un război de mai mari proporții și o pace neispititoare (pentru Pentagon — N.N.).

Extinderea războiului sau o rezolvare mai puțin costisitoare? Un război îndelungat înseamnă mai pierderi. Înseamnă distrugerea vieților unei alte generații de tineri. Înseamnă că națiunea va fi abătută de la încercarea de a rezolva propriile ei probleme — cum ar fi problema orașelor, problema negrilor și problema industriei de pace. Înseamnă că încă o dată — a patra oară în acest secol — atenția țării va fi distrasă de la pro-

prile ei probleme urgente, pentru a se concentra asupra unui război purtat în afara granițelor ei...

Cealaltă latură a alternativei deschisă în fața președintelui este de asemenea grea, îndeosebi pentru un om mîndru. Pentru că nu se poate ascunde faptul că un armistitiu negociat ar putea rezulta doar dintr-o rezolvare obținută prin ceva mult mai puțin decît o victorie și această înseamnă că președintele trebuie să se aștepte ca mîndria sa să fie rănită. Este nevoie de o mare tărie politică și de un înalt grad de curaj moral pentru ca un șef de stat să încheie acea pace care ar fi posibilă acum, în încercătura din Vietnam”. În continuare Lippmann amintește „felul în care generalul de Gaulle a lichidat războiul murdar din Algeria. Președintele — scrie el mai departe — ar face foarte bine dacă ar studia și ar cîntări cele ce s-au întimplat și felul în care generalul de Gaulle a smuls Franța dintr-un război pe care nu l-a pierdut dar pe care nu-l putea câștiga, cum a dus tratative cu adversarii săi de pe cîmpul de luptă, replica algeriana a Vietcongului și, cum a încheiat cu ei o „pace a celor brați”; cum l-a dejucat și l-a sfîdat pe extremiștii și cum, devotîndu-se fără cîntîre adevăratelor interese ale Franței, care cereau

încheierea păcii cu Algeria, el și-a câștigat recunoștința și stima concetățenilor săi...

Greaua hotărîre pe care trebuie s-o ia președintele este dacă-și poate asuma riscurile politice și psihologice de a negocia cu Vietnamul, așa cum a făcut Eisenhower cu Coreea și de Gaulle cu Africa de nord. Pentru că președintele Johnson va trebui să plătească un preț greu pentru istorica greșală de a fi implicat Statele Unite într-un război pe uscat împotriva asiaticilor, în Asia. Alternativa plătitului unui preț pentru pace constă în plătitarea enormului preț al unui război mare care se poate transforma într-un război mondial.

Președintele a arătat limpede că înțelege dificultatea alegerii pe care trebuie s-o facă. Și e natural că el caută o cale mai ușoară de a ieși din această dilemă. Numai să poată găsi vreuna! Dar, prin hotărîrile sale din 1964, (care au dus la extinderea războiului — n.n.) el a respins avertismentul celor în măsură să-l ajute la negocierea unui armament. El a ajuns prea aproape de încheierea și ferecarea ușilor. El a ridicat atît de mult mîza, încît soluțiile ușoare sînt mai mult ca sigur imposibile nerămîndu-l decît hotărîri greu de luat”.